

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 22.12.2005
KOM(2005) 688 lopullinen

Ehdotus

NEUVOSTON ASETUS

**Norjasta peräisin olevan viljelyn lohen tuontia koskevan lopullisen polkumyyntitullin
käyttöön ottamisesta ja väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta**

(komission esittämä)

PERUSTELUT

1) EHDOTUKSEN TAUSTA

- **Ehdotuksen perusteet ja tavoitteet**

Tämä ehdotus koskee polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 8 päivänä maaliskuuta 2004 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 461/2004, jäljempänä 'perusasetus', soveltamista Norjasta peräisin olevan viljellyn lohien tuontia koskevassa menettelyssä.

- **Yleistä**

Ehdotus tehdään perusasetuksen täytäntöönpanon yhteydessä, ja se perustuu tutkimukseen, joka tehtiin perusasetuksessa säädettyjen sisältöä ja menettelyä koskevien vaatimusten mukaisesti.

- **Voimassa olevat säännökset ehdotuksen alalla**

Ehdotuksen alalla ei ole voimassa olevia säännöksiä.

- **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen ja tavoitteiden kanssa**

Ei sovelleta.

2) ASIANOMAISTEN OSAPUOLTEN KUULEMINEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTI

- **Asianomaisten osapuolten kuuleminen**

Menettelyn osapuolilla on jo ollut mahdollisuus puolustaa etujaan tutkimuksen aikana perusasetuksen säännösten mukaisesti.

- **Asiantuntijalausunnot**

Ulkopuolisten asiantuntijoiden käyttö ei ollut tarpeen.

- **Vaikutusten arviointi**

Tämä ehdotus on tulosta perusasetuksen soveltamisesta.

Perusasetuksessa ei säädetä yleisestä vaikutusten arvioinnista, mutta siinä on kattava luettelo edellytyksistä, jotka on arvioitava.

3) EHDOTUKSEN OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

• Tiivistelmä ehdotetuista toimista

Lokakuun 23 päivänä 2004 tapahtuneen tutkimuksen vireillepanon jälkeen komissio otti 23 päivänä huhtikuuta 2005 käyttöön väliaikaiset polkumyöntitullit Norjasta peräisin olevan viljellyn lohien tuonnissa ('väliaikaisen polkumyöntitullin käyttöönotosta annettu asetus'). Väliaikaiset polkumyöntitullit olivat arvotulleja, joiden suuruus oli 6,8–24,5 prosenttia tuontitavaroiden arvosta ja joita sovellettiin 27 päivästä huhtikuuta 2005 alkaen. Komissio muutti toimenpiteiden lajin 1 päivänä heinäkuuta 2005 vähimmäistuontihinnaksi ja jatkoi väliaikaisten toimenpiteiden voimassaoloaikaa kolmella kuukaudella muuttamalla väliaikaisen polkumyöntitullin käyttöönotosta annettua asetusta.

Väliaikaisten polkumyöntitullien käyttöönoton jälkeen komissio jatkoi polkumyönnin, vahingon ja yhteisön edun tarkastelua. Liitteenä oleva ehdotus neuvoston asetukseksi lopullisen polkumyöntitullin käyttöönotosta perustuu polkumyöntiä, vahinkoa, syy-yhteyttä ja yhteisön etua koskeviin lopullisiin päätelmiin.

Viljellyn lohien tuonnissa ehdotetaan otettavan käyttöön lopullinen polkumyöntitulli vähimmäistuontihintana, jonka suuruus on 2,80 euroa/kg kokonaisen kalan vastinarvona ilmaistuna. Koska vähimmäistuontihintaan tai sitä kalliimmalla tapahtuva tuonti Norjasta poistaa vahingollisen polkumyönnin vaikutukset, vähimmäistuontihintaa on aiheellista soveltaa kaikkeen Norjasta tulevaan tuontiin lukuun ottamatta yhtä yritystä, jonka polkumyöntimarginaalin todettiin olevan alle vähimmäistason.

Norjasta peräisin olevan viljellyn lohien tuonnissa kannetun väliaikaisen polkumyöntitullin vakuutena olevat arvotullin määrät vapautetaan, sillä arvotullin kantaminen olisi suhteetonta vahingollisen polkumyönnin poistamiseksi, koska markkinahinnat olivat arvotullin soveltamisaikana huomattavasti vähimmäistuontihintaa korkeammat ja vähimmäistuontihinta vahvistettiin täysin uusille markkinoille, joiden kehitystä ei voitu ennakoita. Lopullisen vähimmäistuontihinnan ylittävät väliaikaisen vähimmäistuontihinnan vakuutena olevat määrät vapautetaan.

Tavaratullausarvon virheellisen ilmoittamisen riskin vähentämiseksi katsotaan tarvittavan erityissäännös, jolla varmistetaan, että yritykset noudattavat vähimmäistuontihintaa, eivätkä yritä ilmoittaa tullille väärin tavaroiden arvoa. Vähimmäistuontihinnan tosiasiallisen noudattamisen varmistamiseksi tuojille olisi tehtävä selväksi, että tavaroiden tullausarvon virheellinen ilmoittaminen johtaa siihen, että kiinteämääräinen tulli kannetaan takautuvasti kyseisistä liiketoimista. Tältä osin viitataan myös tullikoodeksiin, muun muassa 78 artiklaan, jonka mukaan tulliviranomaiset voivat tarkastaa kyseisten tavaroiden tuontia tai vientiä taikka näihin tavaroihin myöhemmin kohdistettavia kaupallisia toimia koskevat kaupalliset asiakirjat ja tiedot. Nämä tarkastukset voidaan suorittaa tavaranhaltijan tiloissa, ammattitoiminnan harjoittajana suoraan tai välillisesti mainituissa toimissa osallisena olevan henkilön tiloissa taikka muun mainittuja asiakirjoja ja tietoja ammattitoimintaansa varten hallussaan pitävän henkilön tiloissa. Tulliviranomaiset voivat myös tarkastaa tavarat.

Komissio seuraa viljellyn lohien markkinoiden kehitystä yhteisössä. Jos seurannassa saadaan alustavaa näyttöä, jonka mukaan voimassa oleva toimenpide ei enää ole tarpeen tai riittävä vahingollisen polkumyynnin torjumiseksi, komissio voi harkita tarkastelun vireillepanoa perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti ja suorittaa tutkimuksen nopeasti.

Tästä syystä ehdotetaan, että neuvosto hyväksyisi liitteenä olevan ehdotuksen, jotta asetus voitaisiin antaa ja julkaista Euroopan unionin virallisessa lehdessä viimeistään 21. tammikuuta 2006.

- **Oikeusperusta**

Neuvoston asetus (EY) N:o 384/96, annettu 22 päivänä joulukuuta 1995, polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojausperusteesta, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 8 päivänä maaliskuuta 2004 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 461/2004.

- **Toissijaisuusperiaate**

Ehdotus kuuluu yhteisön yksinomaiseen toimivaltaan. Tämän vuoksi toissijaisuusperiaatetta ei sovelleta.

- **Suhteellisuusperiaate**

Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen seuraavasta syystä:

Toimintatapa on kuvattu edellä mainitussa perusasetuksessa eikä mahdollisuutta kansallisiin päätöksiin anneta.

Ei ole tarpeen ilmoittaa, kuinka yhteisölle, kansallisille hallituksille, alue- ja paikallisviranomaisille, talouden toimijoille ja kansalaisille aiheutuva taloudellinen tai hallinnollinen rasitus pidetään mahdollisimman pienenä ja oikeassa suhteessa tavoitteeseen.

- **Säädöslajin valinta**

Ehdotettu säädöslaji: asetus.

Muut vaihtoehdot eivät soveltuisi seuraavista syistä:

Edellä mainitussa perusasetuksessa ei säädetä muista vaihtoehdoista.

4) TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotus ei vaikuta yhteisön talousarvioon.

NEUVOSTON ASETUS

Norjasta peräisin olevan viljellyn lohien tuontia koskevan lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta ja väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96¹, jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 9 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen, jonka komissio on tehnyt neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan,

sekä katsoo seuraavaa:

1. Menettely

1.1. Väliaikaiset toimenpiteet

- (1) Lokakuun 23 päivänä 2004 tapahtuneen tutkimuksen vireillepanon² jälkeen komissio otti asetuksella (EY) N:o 628/2005³ käyttöön väliaikaiset polkumyyntitullit Norjasta peräisin olevan viljellyn lohien tuonnissa, jäljempänä 'väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta annettu asetus' tai 'väliaikaista tullia koskeva asetus'. Väliaikaiset polkumyyntitullit ovat arvotulleja, joiden suuruus oli 6,8–24,5 prosenttia tuontitavaroiden arvosta ja joita sovellettiin 27 päivästä huhtikuuta 2005 alkaen.
- (2) Komissio muutti 1 päivänä heinäkuuta 2005 väliaikaisten toimenpiteiden lajin asetuksella (EY) N:o 1010/2005⁴, jäljempänä 'muutosasetus', korvaamalla arvotullin vähimmäistuontihinnalla, jonka suuruus oli 2,81 euroa/kg kokonaisen kalan vastinarvona (WFE) ilmaistuna, ja jatkoi väliaikaisten toimenpiteiden voimassaoloaikaa kolmella kuukaudella muuttamalla väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta annettua asetusta.

¹ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 461/2004 (EUVL L 77, 13.3.2004, s. 12).

² EUVL C 261, 23.10.2004, s. 8.

³ EUVL L 104, 23.4.2005, s. 5.

⁴ EUVL L 170, 1.7.2005, s. 32.

1.2. Menettelyn jatko

- (3) Väliaikaisten polkumyöntitullien käyttöönotosta annetun asetuksen julkaisemisen jälkeen osapuolille ilmoitettiin ne tosiasiat ja huomiot, joihin väliaikaista tullia koskeva asetus perustuu. Jotkin osapuolet esittivät kirjallisia huomautuksia. Komissio tarjosi mahdollisuuden tulla kuulluiksi sitä pyytäneille osapuolille.
- (4) Muutosasetuksen julkaisemisen jälkeen osapuolille ilmoitettiin ne tosiasiat ja huomiot, joihin väliaikaista tullia koskevan asetuksen muutos perustuu. Jotkin osapuolet esittivät kirjallisia huomautuksia. Komissio tarjosi mahdollisuuden tulla kuulluiksi sitä pyytäneille osapuolille.
- (5) Vastaavasti kaikille osapuolille ilmoitettiin niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella aiotaan suositella lopullisten polkumyöntitullien käyttöönottoa, sekä väliaikaisten tullien vakuutena olevien määrien lopullista kantamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä. Niille annettiin myös määräaika, jonka kuluessa on mahdollista tehdä huomautuksia kyseisen ilmoituksen johdosta.
- (6) Asianomaisten osapuolten suulliset ja kirjalliset huomautukset tutkittiin ja otettiin tarvittaessa huomioon lopullisissa päätelmissä.
- (7) Komissio jatkoi lopullisia päätelmiä varten tarpeellisiksi katsomiensa tietojen hankkimista. Väliaikaisen polkumyöntitullin käyttöönotosta annetun asetuksen johdanto-osan 7 kappaleessa mainittujen yritysten tiloihin tehtyjen tarkastuskäyntien lisäksi on syytä mainita, että seuraavien yhteisön käyttäjien ja yhteisön käyttäjien järjestöjen tiloihin tehtiin lisäkäynnit:
 - Norlax, Outrup, Tanska
 - SIF France, Boulogne sur Mer, Ranska
 - Association of Danish Fish Processing Industries and Exporters, Kööpenhamina, Tanska
 - Bundesverband der Deutschen Fischindustrie und des Fischgroßhandels, Hampuri, Saksa
 - Polish Association of Fish Processors, Koszalin, Puola
 - Syndicat Saumon et Truite fume, Pariisi, Ranska.

2. Tarkasteltavana oleva tuote ja samankaltainen tuote

- (8) Koska tarkasteltavana olevasta tuotteesta ja samankaltaisesta tuotteesta ei esitetty huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 10–14 kappaleen sisältö ja väliaikaiset päätelmät vahvistetaan.

3. Polkumyynti

3.1. Otanta

- (9) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 18 kappaleessa selvitetään, kahdelle yritykselle ei alustavasti voitu tuolloin myöntää yksittäistä polkumyyntimarginaalia. Mainitun mukaisesti komissio kuitenkin jatkoi kysymyksen tutkimista menettelyn lopullisessa vaiheessa. Kyseiset kaksi yritystä toimittivat sittemmin tarvittavat tiedot, jotta niistä voitiin tehdä yksittäiset lopulliset määrittelyt.
- (10) Koska muita otantaa koskevia huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 16 ja 17 kappaleessa esitetyt alustavat päätelmät vahvistetaan.

3.2. Normaaliarvo

- (11) Alustavien määritysten ilmoittamisen jälkeen ei esitetty huomautuksia menettelystä, jota noudatettiin normaaliarvon määrittämisessä norjalaisille viejille. Näin ollen väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 19–31 kappaleessa tältä osin esitetyt alustavat päätelmät vahvistetaan.
- (12) Useita huomautuksia kuitenkin esitettiin siitä, kuinka tietyt menoerät oli otettu huomioon laskettaessa normaaliarvo väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 26 kappaleessa säädettyä menettelyä noudattaen.

3.2.1. Yleisiä huomautuksia

- (13) Laskennallista normaaliarvoa käytettäessä komissio laski tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantokustannukset tutkimusajanjaksolla. Kun kustannukset pystyttiin kohdistamaan suoraan, toteutuneet kustannukset otettiin huomioon. Kun näin ei voitu tehdä, kustannukset kohdistettiin kyseisessä yrityksessä aiemmin sovelletun käytännön perusteella, jos tiedot olivat käytettävissä ja yritys ilmoitti ne, tai liikevaihdon perusteella perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdan mukaisesti, jos tarvittavia tietoja ei ollut.
- (14) Jos joitakin menoeriä ei kyetty suoraan laskemaan tutkimusajanjaksolta, kustannukset arvioitiin viimeisimmän tarkastetun tilinpäätöksen perusteella.

3.2.2. Satunnaiset menot

- (15) Alustavassa vaiheessa komissio otti mukaan kaikki tarkasteltavana olevan tuotteen osalta huomioon otettavat satunnaiset menot, jotka yritykset olivat ilmoittaneet tutkimusajanjaksolla. Satunnaiset menot liittyvät moniin yrityskohtaisiin kustannuksiin, mutta tyypillisesti niihin kuuluvat aineellisten hyödykkeiden arvonalennukset, viljelylaitteiden, teurastus- ja jatkokäsittelylaitosten käytöstä poistaminen ja erorahat työntekijöille. Useat yritykset asettivat tämän kirjanpitokäsittelyn kyseenalaiseksi kahdesta syystä. Ensinnäkin väitettiin, ettei satunnaisia kustannuksia pitäisi ottaa huomioon lainkaan, koska niiden väitettiin olevan kertaluontoisia kustannuksia, jotka olisi jätettävä kokonaan lohen tavallisten tuotantokustannusten ulkopuolelle. Toiseksi, jos nämä kustannukset haluttiin ottaa mukaan, ne pitäisi jakaa sille tosiasialliselle ajanjaksolle, johon ne liittyvät,

esimerkiksi jatkokäsittelylaitoksen taloudelliselle käyttöajalle tällaiseen omaisuuserään liittyvien satunnaisten menojen osalta.

- (16) Väitteestä, että kaikki satunnaiset menot olisi jätettävä laskelmien ulkopuolelle, komissio toteaa, että Norjan lohiteollisuudessa on ollut meneillään rakenneuudistus usean vuoden ajan. Tästä syystä useat yritykset ovat ilmoittaneet satunnaisia kustannuksia useampina tilikausina. Siksi on selvää, etteivät kyseessä olevat satunnaiset kustannukset ole yksittäisiä kertaluontoisia kustannuksia, jotka koskisivat vain muutamaa yritystä. Ne näyttäisivät paremminkin olevan lohen tuotantoon liittyviä tavanomaisia kustannuksia. Jos kaikki nämä kustannukset jätettäisiin laskelmien ulkopuolelle, seurauksena olisi todellisten tuotantokustannusten aliarvioiminen, mistä syystä tämä väite oli hylättävä.
- (17) Toisen väitteen osalta komissio toteaa, että alustavissa määräyksissä mukaan otetut satunnaiset kustannukset vastaavat yritysten tutkimusajanjaksolla tosiasiallisesti ilmoittamia kustannuksia näiden yritysten rahoituspäätösten perusteella. Tästä syystä komissio noudattaa yritysten itsensä omaksumaa lähestymistapaa.
- (18) On kuitenkin totta, että kustannusten jakaminen tietylle ajalle poistaisi aiheettomat vaikutukset, joita aiheutuu ajankohdasta, jona yritykset ilmoittavat nämä kustannukset. Ihanteellisesti kunkin erillisen omaisuuserän osalta ilmoitetut satunnaiset kustannukset olisi jaettava kyseisen omaisuuserän taloudelliselle käyttöajalle, jotta päädyttäisiin keskimääräiseen vuosikustannukseen. On kuitenkin todettava, ettei yksikään yritys toiminut näin. Komissio on sen sijaan päättänyt ottaa huomioon otoksessa mukana olleiden yritysten kolmen viimeisen vuoden aikana ilmoittamat satunnaiset kustannukset viimeisimpien tilinpäätösten mukaan ja katsoo liikevaihdon perusteella, että kolmannes näistä kustannuksista liittyy lohen tuotantoon tutkimusajanjaksolla. Kolmen vuoden ajanjaksoa pidettiin sopivana, koska lohen kasvattamiseen smoltista pyyntikelpoiseksi kuluu keskimäärin tämä aika.

3.2.3. Lupien ja rahoitusmenojen poistot

- (19) Useat yritykset myös väittivät, ettei lohenviljelylupien ja rahoitusmenojen kirjanpitoarvon alentamista pitäisi ottaa huomioon lohen tuotantokustannuksissa. Lupien arvostamisesta todettakoon, että Norjan lainsäädännössä vaaditaan voimassa oleva lupa lohen viljelyyn. Rahoitusmenojen kirjanpitoarvon alentamisesta todettakoon, että nämä menot liittyvät pääasiassa vapaan kassavirran käyttöön, usein lohiteollisuudessa myös toimiville etuyhteydessä oleville yrityksille annettavien lainojen välityksellä, eivätkä kyseiset yritykset ole rahoituspalveluyrityksiä.
- (20) Näistä syistä komissio vahvistaa, että nämä kirjanpitoarvon alentamiset liittyvät kyseisille yrityksille aiheutuneisiin ja niiden maksettaviksi lankeaviin kuluihin. Lisäksi vahvistetaan, että näiden kustannusten on liityttävä pääasialliseen liiketoimintaan, johon sisältyy lohenviljely, mistä syystä väite hylätään. Samoin kuin satunnaisten menojen yhteydessä myös poistojen yhteydessä katsottiin liikevaihdon perusteella, että asianomaisille yrityksille viimeisten kolmen vuoden aikana aiheutuneista kustannuksista kolmannes liittyy lohen tuotantoon.

3.2.4. Biomassan arvonalennus

- (21) Kaksi otoksessa mukana ollutta yritystä väitti, ettei biomassan arvonalennusta pitäisi ottaa huomioon lohen tuotantokustannuksissa. Väitteen mukaan nämä arvonalennukset liittyvät kirjanpidollisiin mukautuksiin, jotka perustuvat lohen arvioituun myyntiarvoon tulevaisuudessa, eivätkä ole todellisia kustannuksia.
- (22) Kun yritykset pystyivät osoittamaan, että nämä arvonalennukset olivat tosiaankin ainoastaan seurausta markkina-arvojen muuttumisesta eivätkä mistään muista tekijöistä (esimerkiksi karkaamisesta, kuolemasta tai taudeista) johtuvia, komissio totesi, ettei kyseisiä kuluja pitäisi ottaa mukaan normaaliarvoa laskettaessa, ja otoksessa mukana olleiden yritysten väite hyväksyttiin tältä osin.

3.2.5. Raaka-aineiden siirtohinta

- (23) Väitteen mukaan etuyhteydessä olevien yritysten voittomarginaali olisi vähennettävä arvioitaessa tällaisilta osapuolilta hankittujen raaka-aineiden hintaa. Tämän lähestymistavan väitettiin olevan yhdenmukainen integroituneiden yritysten osalta sovellettavan lähestymistavan kanssa, jossa ainoastaan tuotantokustannukset ilman voittoa otetaan huomioon valmiin tuotteen kustannuslaskelmissa. Tässä tapauksessa väitteessä keskitytään lähinnä smoltin hankintaan otoksessa mukana olleisiin yrityksiin etuyhteydessä olevilta yrityksiltä.
- (24) Tämän väitteen osalta on todettava, ettei yhteisön toimielimillä ollut mahdollisuutta tarkistaa smoltin tuotantokustannuksia, koska yritykset eivät toimittaneet näitä tietoja. Tästä syystä näiden etuyhteydessä olevien yritysten välillä tapahtuneesta myynnistä saatuja voittoja, sen enempää kuin siitä aiheutuneita tappioitakaan, ei voitu arvioida. Lisäksi ei ollut mitään näyttöä siitä, että näiden siirtohintojen käyttö olisi vaikuttanut lohen laskennallisen normaaliarvon luotettavuuteen. Tämän vuoksi väite oli hylättävä.

3.2.6. Rehukustannukset

- (25) Joidenkin yritysten väitettiin käyttäneen liian korkeita rehukustannuksia. Erityisesti väitettiin, että ennen pyyntiä kuolleiden kalojen rehukustannukset otettiin mukaan sekä pyydettyjen kalojen rehukustannuksissa että kuolleisuuteen liittyvissä kustannuksissa.
- (26) Väite tutkittiin, ja tarvittavat mukautukset tällaisen kaksinkertaisen kirjauksen korjaamiseksi tehtiin, jos rehukustannuksia todettiin sisällytetyn kirjanpitoon kahdesti.

3.3. Vientihinta

- (27) Koska muita vientihinnan määrittäystä koskevia huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 32–34 kappaleessa esitetyt alustavat päätelmät vahvistetaan.

3.4. Vertailu

- (28) Koska muita normaaliarvon ja vientihintojen vertailua koskevia huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 35 kappaleessa esitetyt alustavat päätelmät vahvistetaan.

3.5. Polkumyyntimarginaali

3.5.1. Otokseen valitut yritykset

- (29) Kymmenelle otokseen valitulle yritykselle on vahvistettu lopulliset yksittäiset polkumyyntimarginaalit väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 36 kappaleessa kuvattua menettelyä noudattaen ja tehden tarvittaessa mukautuksia tämän asetuksen johdanto-osan 10–26 kappaleessa mainittujen väitteiden perusteella.

3.5.2. Otokseen kuulumattomat yritykset

- (30) Koska muita otokseen kuulumattomien yritysten polkumyyntimarginaalin määrittämisestä koskevia huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 38 ja 39 kappaleessa esitetyt alustavat päätelmät vahvistetaan.

3.5.3. Yhteistyöstä kieltäytyneet yritykset

- (31) Koska muita yhteistyöstä kieltäytyneiden yritysten polkumyyntimarginaalin määrittämisestä koskevia huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 40 ja 41 kappaleessa esitetyt alustavat päätelmät vahvistetaan.

3.5.4. Polkumyyntimarginaali

- (32) Tämän perusteella lopulliset polkumyyntimarginaalit ovat prosentteina CIF-hinnasta yhteisön rajalla tullaamattomana ilmaistuina seuraavat:

Yritys	Lopullinen polkumyyntimarginaali
Marine Harvest Norway AS, Postbox 4102 Dreggen, N-5835 Bergen, Norja	11,2 %
Fjord Seafood Sales AS ja Fjord Seafood Norway AS, Toftsundet, 8900 Brønnøysund, Norja	15,0 %
Pan Fish Norway AS, Grimmergata 5, 6002 Ålesund, Norja	17,7 %
Stolt Sea Farm AS, Grev Wedels plass 5, 0151 Oslo, Norja	10,0 %.
Follalaks AS, 8286 Nordfold, Norja	20,0 %
Nordlaks Oppdrett AS, Boks 224, 8455 Stokmarknes, Norja	0,8 %
Hydrotech AS, Bentnesveien 50, N-6512 Kristiansund, Norja	18,0 %
Grieg Seafood AS, C. Sundtsgt 17/19, 5804 Bergen, Norja	20,9 %
Sinkaberg-Hansen AS, Postboks 134, N-7901 Rørvik, Norja	2,4 %
Seafarm Invest AS, N-8764 Lovund, Norja	11,2 %
Otokseen kuulumattomien yhteistyössä toimineiden yritysten painotettu keskiarvo	14,8 %
Jäännöspolkumyyntimarginaali	20,9 %

(33) Perusasetuksen 9 artiklan 3 kohdan mukaisesti Nordlaks Oppdrett AS:n polkumyyntimarginaalin katsotaan olevan alle vähimmäistason, sillä se on alle kaksi prosenttia.

4. VAHINKO

4.1. Yhteisön tuotannon ja tuotannonalan määrittely

(34) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen esitettiin suuri määrä väitteitä yhteisön tuotannon arvioinnista, yhteisön tuotannonalan määrittelystä ja yhteisön tuottajien valinnasta otokseen. Tästä syystä komissio syvensi vahinkoa koskevaa tutkimusta ja tarkasteli tarkemmin kaikkien yhteisön tuottajien toimittamia tietoja. Lisäksi kaikilta yhteisön tuotannonalan alustavassa vaiheessa muodostaneilta yrityksiltä pyydettiin tarvittaessa yksityiskohtaisempia tietoja. Näin voitiin tehdä lopulliset määritykset yhteisön tuotannosta ja yhteisön tuotannonalasta sekä lisätä vahinkoindikaattorien arvioimiseen käytettyjen tietojen tarkkuutta ja johdonmukaisuutta.

(35) Useat vientiä harjoittavat tuottajat ja norjalaisiin viejiin etuyhteydessä olevat tuottajat esittivät uudestaan väitteensä, jonka mukaan ne olisi otettava mukaan yhteisön tuotannon määrittelyyn.

- (36) Komissio tutki uudelleen kaikki perustelut, jotka esitettiin väitteen tukemiseksi jo alustavassa vaiheessa. Perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan perusteella katsottiin kuitenkin, että tällaisten etuyhteydessä olevien tuottajien sekä polkumyyntituotteen viejien tai tuojien välinen suhde saattaa aiheuttaa sen, että asianomaiset tuottajat käyttäytyvät eri lailla kuin etuyhteydettömät tuottajat.
- (37) Itse asiassa on syytä muistuttaa, että viisi EU:hun sijoittautunutta tuottajaa, jotka ovat osa laajaa tarkasteltavana olevaa tuotetta tuottavaa ja myyvää norjalaista ryhmää, esitti kirjallisia huomautuksia ja jätti vastaukset kyselylomakkeeseen. Kirjalliset huomautukset olivat pitkälti samoja kuin norjalaisten tuottajien tutkimuksen yhteydessä esittämät perustelut. Vaikka näiden EU:ssa toimivien yritysten todettiin myös kärsivän hintojen alenemisesta ja markkinaosuuden pienenemisestä Norjasta tulevan polkumyynnin vuoksi, ne vastustivat tutkimuksen vireillepanoa ja polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöönottoa. Niiden suhteen kyseisen maan viejiin uskotaan vaikuttaneen tähän merkittävästi. Sen vuoksi tällaisten muiden tuottajien tuotantoa ei perusasetuksen mukaisesti otettu huomioon laskettaessa yhteisön tuotantoa. Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 44 kappaleessa esitetyt päätelmät voidaan näin ollen vahvistaa.
- (38) Jatkotutkimus vahvisti, että tarkasteltavan olevan tuotteen yhteisön arvioitu kokonaistuotanto oli tutkimusajanjaksolla noin 22 000 tonnia.
- (39) Lohiteollisuudelta saatujen tietojen yksityiskohtaisesta tarkastelusta kävi yhteisön tuotannonalan osalta ilmi, etteivät jotkin yritykset enää tuottaneet lohta tai eivät tuottaneet sitä tutkimusajanjaksolla tai että ne tuottivat yksinomaan tietynlaista lohta taikka joutuivat selvitystilaan tutkimusajanjaksolla tai eivät toimittaneet tietoja pyydytyssä muodossa. Tästä pääteltiin, että ainoastaan valituksen tekijöinä olleiden tai valitusta selkeästi tukeneiden 15:n yhteisön tuottajan toimittamat tiedot voitiin ottaa huomioon yhteisön tuotannonalan määrittelyssä. Tämä vaikutti koko yhteisön tuotannonalalle vahvistettaviin makrotaloudellisiin vahinkoindikaattoreihin, erityisesti tuotantoon, tuotantokapasiteettiin, kapasiteetin käyttöön, myyntimääriin, markkinaosuuksiin, työllisyyteen ja tuottavuuteen. Tarkistetut tiedot kuvataan yksityiskohtaisemmin johdanto-osan 61–75 kappaleessa.
- (40) Jatkotutkimuksen mukaan valituksen tehneet 15 yhteistyössä toiminutta yhteisön tuottajaa olivat tuottaneet noin 18 000 tonnia lohta tutkimusajanjaksolla. Tämä on noin 82 prosenttia tarkasteltavana olevan tuotteen johdanto-osan 38 kappaleessa vahvistetusta arvioidusta yhteisön kokonaistuotannosta eli se muodostaa pääosan yhteisön tuotannosta. Valituksen tehneiden yhteisön tuottajien katsotaan siten muodostavan yhteisön tuotannonalan perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan ja 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

4.2. Otanta vahinkoa koskevaa arviota varten

- (41) Muistutettakoon, että menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa vahvistettiin, että vahinkoa koskevaa arviota varten käytetään otantaa, koska viljellyn lohen tuottajia on yhteisössä paljon.
- (42) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen esitetyissä huomautuksissa jotkin asianomaiset osapuolet väittivät, ettei yhteisön tuottajista valittu otos ollut edustava. Väitteen mukaan jotkut yritykset ovat erikoistuneet luonnonmukaisen lohen

tuotantoon ja ovat täysin riippuvaisia siitä, ja luonnonmukainen lohi eroaa tavanomaisesta lohesta, eikä vahinkoindikaattoreita ole vahvistettu tarkasti.

- (43) Komissio tarkasteli edelleen yhteisön tuottajien, myös kaikkien otokseen kuuluvien tuottajien, toimittamia tietoja. Lisätarkastelu vahvisti, että yhteisön tuottajien ydintuotannon muodostaa edelleen tavanomainen lohi. Kun todettiin, että otokseen valitut yritykset tuottivat luonnonmukaista lohta, katsottiin kuitenkin, ettei luonnonmukaista lohta pitäisi ottaa huomioon tässä tutkimuksessa, koska sen tuotantokustannukset ja myyntihinnat ovat yleensä korkeammat. Tästä syystä kaikki jäljempänä esitetyt vahinkoindikaattorit on arvioitu uudelleen niin, että luonnonmukainen lohi on jätetty tarkastelun ulkopuolelle.

4.3. Vahinkoa koskeva tutkimus ja otantamenettely

- (44) Jotkut vientiä harjoittavat tuottajat totesivat, että jotkin vahinkoindikaattorit vahvistettiin otoksen tasolla tarkistettujen tietojen perusteella ja toiset koko yhteisön tuotannonalalta kerättyjen tietojen perusteella. Tämän vuoksi ne väittivät, ettei vahingon tarkastelu ollut objektiivista.
- (45) Tämä väite on hylättävä. Vakiintuneena käytäntönä otantaa käytettäessä on, että makrotaloudellisia tai tulokseen perustuvia vahinkoindikaattoreita arvioidaan ja tarkastellaan otokseen valitun yhteisön tuotannonalan tasolla ja makrotaloudellisia vahinkoindikaattoreita arvioidaan ja tarkastellaan koko yhteisön tuotannonalalta kerättyjen tietojen perusteella.
- (46) Muistutettakoon, että vahingon tarkastelun perusteita ovat seuraavat:
- a) myyntihintojen, varastojen, kannattavuuden, sijoitetun pääoman tuoton, kassavirran, investointien sekä pääoman ja palkkojen hankintamahdollisuuksien kaltaiset vahinkoindikaattorit, jotka vahvistetaan otoksen tasolla tarkistettujen tietojen perusteella, sekä
 - b) tuotannon, tuotantokapasiteetin, kapasiteetin käyttöasteen, myyntimäärän, markkinaosuuden, kasvun, työllisyyden, tuottavuuden ja polkumyyntimarginaalin suuruuden kaltaiset muut vahinkoindikaattorit, jotka vahvistetaan koko yhteisön tuotannonalalta kerättyjen tietojen perusteella.
- (47) Tiedot, jotka mainitaan b alakohdassa, voidaan saada eri lähteistä, kuten valituksesta ja kyselylomakkeeseen annetuista vastauksista, ja ne voidaan ristiintarkastaa tuottajajärjestöiltä tai hallituslähteistä saatavien tietojen kanssa. Vientiä harjoittavat tuottajat eivät perustelleet tai selittäneet, miten ja miksi a ja b alakohdassa mainittuja lähteitä käyttänyt vahinkoa koskeva tutkimus ei ollut objektiivinen tai mitä vahinkoindikaattoria ei ollut tarkasteltu objektiivisesti. Tämän perusteella väite oli hylättävä.
- (48) Jotkut asianomaiset osapuolet väittivät lisäksi, että komission valitsema lähestymistapa vahingon määrittämisessä voi johtaa epäedustaviin tuloksiin, koska yhden alustavassa vaiheessa otokseen valitun yrityksen (Celtic Atlantic Salmon) tietoja käytettiin ainoastaan hinnan alittavuuden ja viitehinnan alittavuuden laskemista varten, muttei vahinkoindikaattorien vahvistamista varten. Väitteen huolellisen tarkastelun ja tutkimusten syventämisen jälkeen todettiin, että hinnan alittavuus ja

viitehinnan alittavuus olisi vahvistettava siten, että kyseinen yritys jätetään otoksen ulkopuolelle, koska kyseinen tuottaja ei tuottanut viljeltyä lohta tarkastelujakson aikana, mistä syystä joitakin kyselylomakkeessa pyydettyjä tietoja ei ollut saatavilla tästä tuottajasta. Tämän yrityksen antamien tietojen jättäminen laskelmien ulkopuolelle ei kuitenkaan muuttanut merkittävästi hinnan alittavuutta ja viitehinnan alittavuutta koskevia laskelmia.

- (49) Tämän perusteella vahvistetaan, että lopullisen vaiheen vahinkoindikaattorit sekä hinnan alittavuus ja viitehinnan alittavuus määritetään nyt väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 7 kappaleessa luetellun viiden muun yhteisön tuottajan tarkistettujen tietojen perusteella.
- (50) Jatkotutkimuksesta kävi ilmi, että viiden otokseen valitun tutkimuksessa täysimääräisessä yhteistyössä toimineen yhteisön tuottajan yhteenlaskettu tuotanto oli noin 48 prosenttia valitusta tukeneiden yhteisössä toimivien viljellyn lohien tuottajien arvioidusta kokonaistuotannosta. Tästä syystä vahvistetaan, että yhteisön tuottajien otoksen valinta perustui perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti tuotannon suurimpaan edustavaan määrään, jota voitiin kohtuudella tutkia käytettävissä olevassa ajassa, ja että otos on täysin edustava.

4.4. Asianomaisten osapuolten tarkastuksiin saatavissa olevat tiedot

- (51) Jotkut norjalaiset vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että useimmat asianomaisten osapuolten tekemää tarkastusta varten saatavissa olevat yhteisön tuottajien tiedostot eivät olleet täydellisiä. Niiden mukaan jotkut yhteisön tuottajat (myös otokseen valitut yritykset) eivät vastanneet otoskyselyyn, joka oli tarkoitettu yhteisön tuottajien otoksen valitsemiseen. Lisäksi kaksi otokseen valittua yritystä ei niiden mukaan vastannut yhteisön tuottajille tarkoitettuun polkumyyntiä koskevaan kyselylomakkeeseen pyydettyssä muodossa. Vientiä harjoittavien tuottajien mukaan kyseisten yritysten valinta otokseen ei siksi ollut perusteltua, eikä otos ollut edustava.
- (52) Muistutettakoon, että tutkimuksen aikana ja alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen esitettyjen huomautusten vuoksi komissio syvensi tutkimustaan ja pyysi kaikkia osapuolia täydentämään tietonsa perusasetuksen 19 artiklan perusteella. Yritykset, jotka eivät toimittaneet pyydettyjä tietoja tai eivät antaneet täsmennyksiä, jätettiin tutkimuksen ulkopuolelle. Tältä osin olisi muistettava, että kaikissa otokseen valituissa yrityksissä tehtiin tarkastukset paikalla ja puuttuvat tiedot toimitettiin tutkimuksen aikana. Tiedostojen julkiset toisinnot saatettiin myös asianomaisten osapuolten käyttöön, ja jotkut niistä tarkastelivat tietoja useasti. Tästä syystä kyseisten yhteisön tuottajien valintaa otokseen pidetään perusteltuna ja yhteisön tuottajien otoksen katsotaan oleva edustava.

4.5. Yhteisön kulutus

- (53) Koska kulutusta koskevia huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 50–53 kappaleessa esitetyt alustavat päätelmät vahvistetaan.

4.6. Tuonti asianomaisesta maasta yhteisöön

- (54) Koska esille ei ole tullut uusia tietoja tai todisteaineistoa, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 54–59 kappaleessa esitetyt väliaikaiset päätelmät Norjasta tulevasta tuonnista yhteisöön (määrä, markkinaosuus ja keskihinnat) vahvistetaan.

4.7. Hinnan alittavuus

- (55) Hinnan alittavuuden laskemiseksi tutkimusajanjaksolla käytettiin lopullisessa vaiheessa samaa menettelyä kuin alustavassa vaiheessa. Yhteisön tuottajien otokseen valitun viiden yrityksen painotettuja keskimääräisiä myyntihintoja verrattiin otokseen valittujen norjalaisten vientiä harjoittavien tuottajien painotettuihin keskimääräisiin vientihintoihin tuotetyyppikohtaisesti. Vertailu tehtiin vertailukelpoisten viljellyn lohien tuotelajien välillä samassa kaupan portaassa eli silloin, kun tuote myytiin ensimmäiselle riippumattomalle asiakkaalle. Vertailu tehtiin sen jälkeen, kun hyvitykset ja alennukset oli vähennetty, ja tuontihinnat olivat CIV-hintoja yhteisön rajalla, jotka oikaistiin tullien välisten erojen huomioon ottamiseksi.
- (56) Otokseen valittujen yhteisön tuottajien hinnat määritettiin noudettuna lähettäjältä - tasolla (eli kuljetuskustannukset pois luettuina) ja sellaisilla kaupan portailla, joita pidettiin vertailukelpoisina tarkasteltavana olevan tuonnin kanssa. Sellaisten otokseen valittujen yhteisön tuottajien, jotka myivät kalansa tilahinnoin vähentäen siitä jalostajalle annettavan maksun, hinnat oikaistiin ylöspäin jalostus- ja pakkauskustannusten huomioon ottamiseksi, jotta tällaisten tuottajien hintoja voitaisiin verrata muiden otokseen valittujen tuottajien hintoihin ja tutkimuksen kohteena olleeseen tuontiin. Oikaisu tehtiin jalostajalle tosiasiallisesti maksetun maksun tai muille otokseen valituille tuottajille näistä toimista aiheutuneiden kustannusten perusteella.
- (57) Hintavertailun tuloksena oli, että Norjasta peräisin olevan lohien hinnat alittivat merkittävästi yhteisön tuotannonalan hinnat yhteisön markkinoilla tutkimusajanjaksolla. Keskimääräinen alittavuusmarginaali oli noin 12 prosenttia yhteisön tuotannonalan hinnoista, eli hinnan alittavuus oli merkittävää kuten alustavassakin vaiheessa.

4.8. Yhteisön tuotannonalan tilanne

- (58) Palautettakoon mieliin, että väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 89 kappaleessa pääteltiin alustavasti, että yhteisön tuotannonalalle oli aiheutunut perusasetuksen 3 artiklassa tarkoitettua merkittävää vahinkoa.
- (59) Useat asianomaiset osapuolet kyseenalaistivat väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 63–89 kappaleessa esitetyn tulkinnan yhteisön tuotannonalan tilannetta koskevista luvuista. Niiden mukaan luvut eivät osoita merkittävää vahinkoa, koska jotkut vahinkoindikaattorit, kuten tuotanto, tuotantokapasiteetti, myyntimäärät ja varastot, kehittyivät myönteisesti. Vaikka ne myönsivätkin, etteivät yhteisön tuotannonalan liiketoiminnalliset näkymät olleet kovin hyvät, ne olivat samalla sitä mieltä, ettei tämän yleisesti voida katsoa johtavan siihen päätelmään, että yhteisön tuotannonalalle on aiheutunut merkittävää vahinkoa.

- (60) Näiden väitteiden perusteella komissio jatkoi vahingon tutkimista. Muistutettakoon, että edellä 40 kappaleessa mainitun mukaisesti valituksen tehneet 15 yhteisön tuottajaa muodostavat nyt yhteisön tuotannonalan ja, kuten 49 kappaleessa mainitaan, viisi valituksen tehnyttä yhteisön tuottajaa valittiin otokseen. Tämän perusteella tehtiin seuraavat päätelmät:

4.8.1. Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

- (61) Koko yhteisön tuotannonalan tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste kehittyivät seuraavasti:

Taulukko 1: Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

	2001	2002	2003	Tutkimus- ajanjakso
Tuotanto (tonnia)	17 448	18 879	18 612	18 271
<i>Indeksi</i>	<i>100</i>	<i>108</i>	<i>107</i>	<i>105</i>
Tuotantokapasiteetti (tonnia)	32 445	36 900	39 442	39 342
<i>Indeksi</i>	<i>100</i>	<i>114</i>	<i>122</i>	<i>121</i>
Kapasiteetin käyttöaste	54 %	51 %	47 %	46 %
<i>Indeksi</i>	<i>100</i>	<i>95</i>	<i>88</i>	<i>86</i>

Lähde: Yhteisön tuotannonala

- (62) Kuten taulukosta käy ilmi, yhteisön tuotannonalan kokonaistuotanto kasvoi viisi prosenttia tarkastelujaksona. Tuotanto kasvoi ensin kahdeksan prosenttia vuosina 2001–2002, mutta väheni sitten noin yhden prosentin ja taas kaksi prosenttia tutkimusajanjaksolla jääden alle vuoden 2002 tason. Sama suuntaus todettiin alustavassa vaiheessa.
- (63) Tuotantokapasiteetti kasvoi tarkasteluajanjaksolla 21 prosenttia. Kasvu tapahtui pääasiassa vuonna 2002 (+ 14 prosenttia). Muistutettakoon, että viljellyn lohen tuotantoa rajoitetaan yhteisössä jäsenvaltioiden myöntämällä luvilla, joissa vahvistetaan tietyssä paikassa tietyssä aikana vedessä pidettävien elävien kalojen enimmäismäärä. Kapasiteettiluvut ilmaisevat siis teoreettista kapasiteettia eli luvan kattamaa kokonaismäärää tai sitä, kuinka monta kalaa voidaan pitää häkeissä tai muissa yhteisön tuotannonalalla käytettävissä tuotantovälineissä. Sen vuoksi näitä kapasiteettilukuja ei pidetä tarkastelussa ratkaisevina, koska tosiasiallinen tuotantokapasiteetti on alhaisempi.
- (64) Kapasiteetin käyttöaste kasvoi ensin viisi prosenttia vuosina 2001 ja 2002, mutta vuonna 2003 se aleni noin seitsemän prosenttia ja tutkimusajanjaksolla vielä noin kaksi prosenttia.

4.8.2. Myyntimäärät, markkinaosuudet, keskimääräiset yksikköhinnat EY:ssä ja kasvu

- (65) Seuraavan taulukon luvut kuvaavat yhteisön tuotannonalan myyntiä riippumattomille asiakkaille yhteisössä.

Taulukko 2: Myyntimäärät, markkinaosuudet, keskimääräiset yksikköhinnat EY:ssä

	2001	2002	2003	Tutkimus ajanjakso
Myyntimäärä (tonnia)	15 719	16 185	18 142	16 825
<i>Indeksi</i>	<i>100</i>	<i>103</i>	<i>115</i>	<i>107</i>
Markkinaosuus	2,98 %	2,94 %	2,97 %	2,77 %
<i>Indeksi</i>	<i>100</i>	<i>99</i>	<i>100</i>	<i>93</i>
Keskimääräiset yksikköhinnat (euroa/kg)	3,03	3,00	2,64	2,77
<i>Indeksi</i>	<i>100</i>	<i>99</i>	<i>87</i>	<i>91</i>

Lähde: Myyntimäärän ja markkinaosuuden osalta yhteisön tuotannonalan vastaukset kyselylomakkeeseen. Keskimääräisten yksikköhintojen (tilahinta) osalta otokseen valitun yhteisön tuotannonalan vastaukset kyselylomakkeeseen.

- (66) Yhteisön tuotannonalan myyntimäärät kasvoivat vuoden 2001 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana seitsemän prosenttia. Toisin sanoen yhteisön tuotannonala pystyi kasvattamaan myyntimääräänsä noin 1 100 tonnia. Tätä olisi tarkasteltava yhteisön kulutuksen kasvua vasten, joka oli peräti 80 000 tonnia samana aikana.
- (67) Koska yhteisön tuotannonala ei täysin hyödyntänyt markkinoiden kasvua, sen kokonaismarkkinaosuus väheni tarkasteluajanjaksolla (-7 prosenttia). Osuus väheni ensin vuosina 2001 ja 2002, mutta kasvoi hiukan vuonna 2003, kunnes tutkimusajanjaksolla se väheni jyrkästi jälleen jääden selvästi alle vuoden 2001 markkinaosuuden. Koska yhteisön tuotannonalan markkinaosuus on pieni, vähäisilläkin menetyksillä on suuret vaikutukset alan taloudelliseen tilanteeseen.
- (68) Vuoden 2001 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana yhteisön tuotannonalan keskimääräiset myyntihinnat alenivat yhdeksän prosenttia. Aleneminen tapahtui pääasiassa vuosien 2002 ja 2003 välillä.
- (69) Tarkasteluajanjaksolla kulutus kasvoi yhteisössä 15 prosenttia, ja yhteisön tuotannonalan myyntimäärä kasvoi seitsemän prosenttia. Yhteisön myyntihinnat alenivat kuitenkin samanaikaisesti yhdeksän prosenttia ja yhteisön tuotannonalan markkinaosuus seitsemän prosenttia. Samaan aikaan Norjasta tullut tuonti lisääntyi noin 35 prosenttia, ja alhaisin polkumyyntihinnoin tapahtuneen tuonnin markkinaosuus kasvoi jopa 8,6 prosenttiyksikköä. Tämä vahvistaa sen, että tarkasteluajanjaksolla tapahtunut markkinoiden kasvu johtui hyvin vähäisessä määrin yhteisön tuotannonalasta.

4.8.3. Kannattavuus, sijoitetun pääoman tuotto ja kassavirta

- (70) EY:n myynnin kannattavuudella tarkoitetaan tulosta, jonka otokseen valitut yhteisön tuottajat ovat saaneet viljellyn lohen myynnistä yhteisön markkinoilla. Sijoitetun pääoman tuotto ja kassavirta pystyttiin mittaamaan vain mahdollisimman rajoitetun, samankaltaisen tuotteen sisältävän tuoteryhmän tasolla perusasetuksen 3 artiklan 8 kohdan mukaisesti. Tässä yhteydessä olisi muistettava, että viljellyn lohen osuus otokseen valittujen yhteisön tuottajien taloudellisesta toiminnasta oli yli 95 prosenttia.

Taulukko 3: Kannattavuus, sijoitetun pääoman tuotto ja kassavirta

	2001	2002	2003	Tutkimus- ajanjakso
Yhteisön myynnin kannattavuus	8,0 %	-6,9 %	-9,0 %	-5,0 %
Sijoitetun pääoman tuotto	38,9 %	-18,0 %	-26,2 %	-21,1 %
Kassavirta (tuhatta euroa)	2.749	-53	827	984

Lähde: Otokseen valittu yhteisön tuotannonala

- (71) Edellä olevasta taulukosta näkyy, että yhteisön tuotannonalan tuottavuus lisääntyi kahdeksan prosenttia vuonna 2001. Vuosina 2001 ja 2002 ala kääntyi tappiolliseksi, kun kannattavuus aleni jopa 14,9 prosenttiyksikköä, mikä johti 6,9 prosentin tappioihin. Yhteisön tuotannonala on tuottanut siitä lähtien tappiota. Olisi huomattava, että tilanne paheni entisestään vuosina 2002 ja 2003, jolloin liikevaihto laski yhdeksän prosenttia, toisin sanoen tappiota tuli vielä 2,1 prosenttiyksikköä lisää. Lohen kysyntä pysyi tutkimusajanjaksolla vakaana ja samaan aikaan julkaistujen väliaikaisten suojatoimenpiteiden kanssa yhteisön tuotannonala pystyi lisäämään myyntihintojaan viitisen prosenttia vuoden 2003 ja tutkimusajanjakson välillä. Tappiot vähenivät näin, mutta olivat kuitenkin edelleen merkittäviä (- 5 prosenttia). Tarkasteluajanjakson alun ja lopun välisenä aikana kannattavuus aleni 13 prosenttiyksikköä.
- (72) Sijoitetun pääoman tuotto ja kassavirta kehittyivät tarkastelujaksona samalla tavalla negatiivisesti kuin kannattavuus.

4.8.4. Työllisyys ja tuottavuus

Taulukko 4: Työllisyys ja tuottavuus

	2001	2002	2003	Tutkimus- ajanjakso
Henkilöstön määrä	227	247	238	221
<i>Indeksi</i>	100	109	105	97
Tuottavuus (tonnia/työntekijä)	76,9	76,4	78,2	82,7
<i>Indeksi</i>	100	100	101	108

Lähde: Yhteisön tuotannonala

- (73) Vuoden 2001 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana suoraan viljellyn lohen tuotantoon liittyvä työllisyys väheni yhteisön tuotannonalalla kokonaisuudessaan kolme prosenttia. Kasvua tapahtui kuitenkin vuosina 2001 ja 2002 (+9 prosenttia), ja se selittyy samaan aikaan tapahtuneella tuotannon kasvulla. Kuten edellä olevasta taulukosta käy ilmi, vuonna 2002 tapahtunut työllisyyden kasvu ei voinut jatkua yhteisön tuotannonalan taloudellisen tilanteen huononnettua. Tarkasteluajanjaksolla todettiin myös automaation lisääntyneen. Suoraan viljellyn lohen tuotantoon liittyvää työllisyyttä niiden yhteisön tuottajien osalta, jotka eivät ole etuyhteydessä norjalaisiin viejiin, tarkastellaan yhteisön edun kannalta johdanto-osan 112 kappaleessa.
- (74) Tuotannon kasvun ja työllisyyden vähenemisen vuoksi yhteisön tuotannonala pystyi lisäämään tuottavuuttaan tarkasteluajanjaksolla kahdeksan prosenttia.

4.8.5. Palkat

Taulukko 5: Palkat

	2001	2002	2003	Tutkimus- ajanjakso
Palkat (tuhatta euroa)	4 517	4 147	3 941	3 915
<i>Indeksi</i>	100	92	87	87

Lähde: Otokseen valittu yhteisön tuotannonala

- (75) Koska yhteisön tuotannonalan taloudellinen tilanne huononi, palkkoja oli laskettava 13 prosenttia tarkasteluajanjaksolla. Palkkojen kokonaismäärästä näkyy työllisyyden väheneminen sekä tuotannonalalla työskenteleville henkeä kohti maksettavien keskipalkkojen aleneminen.

4.8.6. Muut vahinkoindikaattorit

- (76) Jatkotutkimus ei vaikuttanut muihin vahinkoindikaattoreihin. Tästä syytä varastoja, investointeja, pääoman hankintamahdollisuuksia, elpymistä aiemmasta polkumyynnistä sekä tosiasiallisen polkumyyntimarginaalin suuruutta koskevat, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 68, 78, 79, 83 ja 84 kappaleessa esitetyt alustavat päätelmät vahvistetaan.

4.9. Vahinkoa koskeva päätelmä

- (77) Tarkasteluajanjaksolla kysyntä kasvoi jatkuvasti yhteisön markkinoilla, kun kulutus kasvoi 15 prosenttia eli 80 000 tonnia, mutta samaan aikaan polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin hinnat laskivat 16 prosenttia. Alhaisin polkumyyntihinnoin tapahtunut lohen tuonti Norjasta, suurimmasta viejämaasta, on jatkunut vilkkaana ja yhteisön markkinoille tuotavat määrät ovat kasvaneet (+35 prosenttia). Tämän seurauksena norjalaisten markkinaosuus kasvoi 17 prosenttia, mikä on 8,6 prosenttiyksikköä. Tuontimäärien kasvu Norjasta (+20 prosenttia) ja hintojen lasku (-13 prosenttia) näkyi erityisen selkeästi vuodesta 2002 vuoteen 2003. Tutkimuksesta kävi ilmi, että lohen hinnat ovat siitä lähtien jääneet hyvin alhaisiksi yhteisön markkinoilla.
- (78) Vahinkoindikaattorien yleistarkastelun perusteella yhteisön tuotannonalan taloudellinen tilanne heikkeni vähitellen tarkasteluajanjaksolla. Vaikka eräät tekijät kehittyivät myönteisesti tarkastelujaksolla (tuotanto, tuotantokapasiteetti, myyntimäärät), useimmat kehittyivät kielteisesti: myyntihinnat (-9 prosenttia), markkinaosuus (-7 prosenttia), kannattavuus (-13 prosenttia), työllisyys (-3 prosenttia) ja palkat (-13 prosenttia) samoin kuin kassavirta ja investoidun pääoman tuotto. Yhteisön tuotannonalan taloudellinen tilanne enimmäkseen heikkeni vuodesta 2002 vuoteen 2003.
- (79) Yleisesti myönteisen kehityksen tuotannossa (+5 prosenttia) ja myyntimäärissä (+7 prosenttia) todettiin tapahtuneen aikana, jolloin kysyntä kasvoi (+15 prosenttia) yhteisön markkinoilla. Yhteisön tuotannonala kuitenkin hyötyi markkinoiden kasvusta vain vähän ja tällä onnistuttiin vain estämään vielä suurempien markkinaosuuksien menettäminen tutkimusajanjaksolla.
- (80) Lisäksi on syytä mainita, että yhteisön tuotannonalan myyntimäärät kasvoivat kun hinnat olivat selvästi laskussa yhteisön markkinoilla. Tämä on johtanut tuottavuuden merkittävään vähenemiseen positiivisesta tilanteesta (8,0 prosenttia vuonna 2001) merkittäviin tappioihin muina aikoina tarkasteluajanjaksolla. Sijoitetun pääoman tuotto ja kassavirrat kehittyivät vastaavalla tavalla. Myös palkat alenivat tarkasteluajanjaksolla (-13 prosenttia).
- (81) Todettakoon, että tuottavuus (-2,1 prosenttiyksikköä) ja myyntihinnat (-12 prosenttia) laskivat eniten vuosina 2002 ja 2003.
- (82) Kaikki edellä mainitut tekijät huomioon ottaen voidaan lopullisena päätelmänä todeta, että yhteisön tuotannonalalle on aiheutunut perusasetuksen 3 artiklassa tarkoitettua merkittävää vahinkoa.

5. SYY-YHTEYS

5.1. Muista kolmansista maista peräisin olevan tuonnin vaikutus

- (83) Useat asianomaiset osapuolet kyseenalaistivat väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 94–99 kappaleessa esitetyn tulkinnan kolmansista maista peräisin olevaa tuontia koskevista luvuista. Niiden mukaan luvuista ei käynyt ilmi syy-yhteyttä alhaisin hinnoin joistakin kolmansista maista tapahtuneen tuonnin ja yhteisön tuotannonalan tilanteen välillä. Nämä osapuolet väittivät, että kaikista kolmansista maista Norjaa lukuun ottamatta tapahtuneen tuonnin keskimääräinen tuontihinta yhteensä sekä joidenkin maiden keskimääräiset tuontihinnat olivat Norjan tuontihintaa alhaisemmat. Lisäksi väitettiin, ettei komissio pystynyt osoittamaan, ettei luonnon lohella ollut vaikutusta yhteisön tuotannonalan tilanteeseen, ja että luonnon lohi ja viljelty lohi eivät ole keskenään vaihdettavissa.
- (84) On syytä todeta, ettei yksikään asianomaisista osapuolista asettanut kyseenalaiseksi muista kolmansista maista peräisin olevan tuonnin hintoja ja absoluuttisia määriä vaan lähinnä lukujen tulkinnan. Sitä, että tuontitilastoissa ei eritellä viljeltyä lohta ja luonnon lohta ja että luonnon lohien hinta on viljeltyä lohta alhaisempi, ei myöskään asetettu kyseenalaiseksi.
- (85) Tästä syystä on tärkeä muistaa, että tuontitilastoissa ei tehdä eroa viljellyn lohien ja luonnon lohien välillä. Luonnon lohien maun on todettu kuitenkin eroavan suuresti viljellyn lohien mausta. Vielä merkittävämpää on, että tutkimuksen mukaan luonnon lohta ei viljelystä lohesta poiketen juurikaan tarjota markkinoille myyntiin tuoretuotteena vaan se myydään pääasiassa säilyketölkeissä ja -purkeissa. Nämä tuotteet eivät selvästikään kilpaile markkinoilla suoraan toistensa kanssa. Tämä selittää sen, miksi luonnon lohien hinta on viljellyn lohien hintaa alhaisempi ja miksi ne eivät käyttäjien ja kuluttajien kannalta ole toistensa kanssa vaihdettavissa. Lopuksi todettakoon, ettei yksikään asianomaisista osapuolista toimittanut todisteaineistoa väitetystä luonnon lohien ja viljellyn lohien keskinäisestä vaihdettavuudesta. Tämän perusteella väitteet oli hylättävä.
- (86) Kun tarkastellaan yleisesti keskimääräisiä hintoja joissakin yksittäisissä maissa, esimerkiksi Yhdysvalloissa ja Kanadassa, ne näyttävät olevan Norjan tuontihintoja alhaisempia. Tutkimuksessa kerättyjen tietojen mukaan suurin osa tuonnista Yhdysvalloista ja Kanadasta on luonnon lohta, joka on, kuten edellä selvitettiin, halvempaa, eikä vaihdettavissa viljellyn lohien kanssa. Edellä 84 kohdassa esitettyjen päätelmien perusteella on epätodennäköistä, että tuonti näistä kahdesta maasta olisi voinut vaikuttaa merkittävästi yhteisön tuotannonalan tilanteeseen.
- (87) Muiden tutkimukseen kuulumattomien kolmansien maiden osalta todettiin, että keskimääräinen tuontihinta Chilestä oli yhteisön tuotannonalan vastaavaa hintaa korkeampi, mutta tuontihinta Färsaarilta oli tutkimusajankohtana alhaisempi kuin Norjan vientiä harjoittavien tuottajien veloittama hinta yhteisön markkinoilla. Samalla ei kuitenkaan pidä unohtaa, että tuontimäärät Chilestä vähenivät seitsemän prosenttia (-1 895 tonnia) ja Färsaarilta kahdeksan prosenttia (-3 397 tonnia) tarkasteluajanjaksolla, kun taas tuonti Norjasta kasvoi 35 prosenttia (+ 93 366 tonnia). Tätä olisi tarkasteltava ottaen myös huomioon samaan aikaan tapahtunut 15 prosentin kasvu kulutuksessa.

- (88) Yhteisön tuotannonalan tilanteen heikentyessä eniten vuosina 2001–2003 tuonnin kehitys Chilestä ja Färsearilta osoitti lisäksi samanlaista suuntausta. Kun tuontimäärät Chilestä vähenivät merkittävästi 26 prosenttia (- 6 987 tonnia) ja tuonti Färsearilta kasvoi vain kaksi prosenttia, mikä on huomattavasti vähemmän kuin kulutuksen 16 prosentin kasvu, samanaikaisesti tuonti Norjasta kasvoi 31 prosenttia (+82 631 tonnia). Edellä esitetyn perusteella todetaan, että vaikkei näistä kahdesta maasta tulevan halvan lohien vaikutusta yhteisön markkinoihin voidakaan täysin sulkea pois, se ei estä syy-yhteyttä polkumyynnillä Norjasta tuotavien yhä suurempien määrien ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välillä.

5.2. Yhteisön tuotannonalan vientimäärän muutosten vaikutus

Taulukko 6: Yhteisön tuotannonalan vienti

	2001	2002	2003	Tutkimus- ajanjakso
Vienti (tonnia)	184	212	386	484
Indeksi	100	116	210	263

Lähde: Yhteisön tuotannonala

- (89) Jatkotutkimus paljasti myös tietynlaista vaihtelua yhteisön tuotannonalan viennissä, ja tarkastelun tulokset ovat edellä olevassa taulukossa.
- (90) Jotkin asianomaiset osapuolet väittivät, että yhteisön tuotannonalan vientiin oli vaikuttanut kielteisesti Yhdysvaltojen viljellylle lohelle vuonna 2003 asettamat tuontirajoitukset. Niiden mukaan heikko vientitulos ei voi johtua norjalaisesta tuonnista.
- (91) Tältä osin on todettava, ettei Yhdysvaltojen asettamien tuontirajoitusten vaikutuksista esitetty mitään näyttöä. Näillä rajoituksilla ei ollut merkittävää vaikutusta, jos lainkaan, yhteisön tuotannonalan vientitoimintaan. Yhteisön tuotannonalan vienti oli lisäksi vähäistä tarkasteluajanjaksolla. Yhteisön tuotannonalan tuotannosta meni vuonna 2001 vientiin noin yksi prosentti ja tutkimusajanjaksolla alle kolme prosenttia. Väitteen vastaisesti taulukko osoittaa selvästi, että yhteisön tuotannonalan vienti kasvoi huomattavasti tarkasteluajanjaksolla. Näiden päätelmien perusteella ja ottaen huomioon yhteisön tuotannonalan vaikea tilanne yhteisön tuotannonalalle aiheutunut merkittävä vahinko ei voi johtua vientimäärien muutoksesta.
- (92) Joka tapauksessa on huomattava, että hintoja ja kannattavuutta koskevat tiedot vahinkoa arvioitaessa perustuvat yhteisön tuotannonalan myyntiin ainoastaan yhteisössä sijaitseville etuyhteydettömille asiakkaille. Tästä syystä ilman lisäperusteita esitetty väite, jonka mukaan muutos yhteisön tuotannonalan vientituloksessa olisi vahingoittanut yhteisön tuotannonalaa, hylätään.
- ## 5.3. Yhteisön tuotannonalan myyntimääriä ja -hintoja koskeneen tieteellisen julkaisun vaikutus
- (93) Yksi asianomainen osapuoli väitti, että tieteellinen julkaisu, jossa olleen tutkimuksen mukaan skottilainen lohi olisi hyvin saastunutta, on voinut aiheuttaa myyntimäärien

merkittävää alenemista ja vaikuttaa kielteisesti yhteisön tuotannonalan myyntihintoihin tarkasteluajanjaksolla.

- (94) Tutkimuksen mukaan yhteisön tuottajien tuotanto ja kotimainen myynti samoin kuin viennin myyntimäärät kuitenkin kasvoivat tarkasteluajanjaksolla.
- (95) Tämän vuoksi ja tarkempien perustelujen puuttuessa väite on hylättävä.

5.4. Kuolleisuuden lisääntymisen vaikutus tuotantoon ja myyntimääriin

- (96) Yksi asianomainen osapuoli väitti toistamiseen, että kalojen tavanomaista korkeampi kuolleisuus Irlannissa ja tautien puhkeaminen Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja Irlannissa vuosina 2002 ja 2003 saattoivat vähentää yhteisön tuotannonalan tuotantoa ja myyntimääriä huomattavasti.
- (97) Tutkimus kuitenkin osoitti, että edellä kuvattu tilanne vaikutti vain muutamiin tiloihin, eikä sillä ollut havaittavaa vaikutusta myynti- ja tuotantolukuihin yhteisössä yleisesti, koska kyseessä olivat hyvin pienet määrät. Itse asiassa, kuten johdanto-osan 62 ja 65 kappaleessa selitetään, yhteisön tuotanto ja myyntimäärät kasvoivat vuosina 2002 ja 2003.
- (98) Tämän vuoksi ja tarkempien perustelujen puuttuessa väite on hylättävä.

5.5. Syy-yhteyttä koskevat päätelmät

- (99) Edellä esitettyjen tosiasioiden ja päätelmien perusteella sekä näytön tai muiden syy-yhteyttä koskevien perusteltujen huomautusten puuttuessa väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 90–111 kappaleessa tältä osin esitetyt päätelmät vahvistetaan.

6. YHTEISÖN ETU

6.1. Alustavat huomiot

- (100) Muistutettakoon, että yhteisön edun tarkastelu perustui alustavassa vaiheessa vähäiseen määrään yhteistyössä toimivia jalostajia (käyttäjiä). Komissio jatkoi siitä syystä yhteisön edun tutkimista kannustamalla jalostajia (käyttäjiä) antamaan lisää merkityksellisiä vastauksia kyselylomakkeisiin, tekemällä lisätutkimuksia paikalla johdanto-osan 7 kappaleessa mainittujen käyttäjien ja käyttäjäjärjestöjen tiloissa ja keräämällä lisätietoja.
- (101) Lisäksi asianomaisilta osapuolilta, erityisesti jalostajilta ja jalostajien järjestöiltä, saatiin alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen useita väitteitä, joita oli tarkasteltava erityisesti sen suhteen, miten toimenpiteet vaikuttavat niiden toimintaan, ja millainen on toimenpiteen laji.
- (102) Todettakoon myös, että reaktiot komission ilmoitukseen, jonka mukaan väliaikainen tulli aiotaan muuttaa vaihtelevana tullina käyttöön otettavaksi vähimmäistuontihinnaksi, olivat pääsääntöisesti myönteisiä.

6.2. Yhteisön tuotannonalan etu

- (103) Joidenkin asianomaisten osapuolten väitteen mukaan yhteisön tuotannonalan alhaisen työllisyyden ja käyttäjäteollisuuden korkean työllisyyden vuoksi yhteisön tuotannonalan tukemiseen on olemassa muita keinoja kuin polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöönotto.
- (104) Tältä osin todettakoon, että mahdollisilla vaihtoehdoilla ja polkumyynnin vastaisilla toimenpiteillä on erilainen oikeudellinen tausta ja eri käyttötarkoitukset. On syytä muistaa, että yhteisön tuotannonala on kärsinyt Norjasta alhaisin hinnoin tapahtuvasta viljellyn lohien tuonnista. Ottaen huomioon yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon luonne todetaan, että yhteisön tuotannonalan tilanne väistämättä heikkenisi entisestään ilman polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden toteuttamista. Polkumyyntitoimenpiteiden toteuttamatta jättäminen aiheuttaisi todennäköisesti lisää vahinkoa ja keskipitkällä aikavälillä mahdollisesti yhteisön tuotannonalan toiminnan loppumisen, kun otetaan huomioon syntyneet tappiot tarkasteluajanjaksolla. Sen vuoksi todetaan tutkimusajanjaksosta tehtyjen päätelmien perusteella, että yhteisön tuotannonala olisi vaarassa, jollei polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin alhaisia hintoja korjata. Koska vahingollisen polkumyynnin olemassaolo on todettu, oikea toimintatapa on polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöönotto, eivätkä muut keinot näin tule kysymykseen.
- (105) Jos polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä ei oteta käyttöön, suurten Norjasta yhteisön markkinoille polkumyynnillä tuotavien lohimäärien uhka kasvaa. Tilanne ei takaa yhteisön lohenviljelijöille kaivattua pitkän aikavälin vakautta, joka tarvitaan nykyisestä polkumyynnistä elpymiseen, vaan vaarantaa kaikki yhteisön tuotannonalan tähän asti tekemät rakenneuudistukset. Lukuisat tilat EU:ssa ovat viime vuosina lopettaneet toimintansa, ja yhteisön teollisuudenalan katsotaankin keskipitkällä aikavälillä voivan kadota, jollei vahingollisen polkumyynnin poistavia toimenpiteitä toteuteta.
- (106) Jos lopulliset polkumyynnin vastaiset toimenpiteet toteutetaan, ne palauttaisivat hyvän kauppataivan edellytykset ja antaisivat yhteisön tuotannonalalle mahdollisuuden hyödyntää viime vuosien rakenneuudistukset. Tällöin yhteisön tuotannonala kykenee säilymään elinkykyisenä laadukkaan viljellyn lohien tuottajana ja todennäköisesti laajentamaan toimintaansa. Erityisesti odotetaan, että yhteisön tuotannonalan tilanne palaa kannattavaksi kuten vuonna 2001. Kun otetaan huomioon toimintansa tarkasteluajanjaksolla lopettamaan joutuneiden tilojen kapasiteetti, ei ole mahdotonta, että yhteisön tuotannonala voisi kaksinkertaistaa markkinaosuutensa.
- (107) Yhteisön tuotannonalan elinkelpoisuudella on monia myönteisiä vaikutuksia lohien käyttäjille ja kuluttajille. Yhteisön tuotannonalan tarjoamat korkealaatuiset tuotteet ovat edelleen kaikkien käyttäjien ja kuluttajien saatavilla. Lisäksi on kohtuullista olettaa, että rakenneuudistuksen ja kasvaneen markkinaosuuden turvin yhteisön tuotannonala kykenee myös paremmin kontrolloimaan kustannuksiaan ja mittakaavaetujaan, mitä se ei ole voinut tehdä polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin paineessa. Tästä seuraa yhteisön tuotannonalan taloudellisen tilanteen vahvistuminen, tehokkaampi kilpailu ja vakaat lohien hinnat kaikkien yhteisön markkinoiden osapuolten eduksi.

- (108) Lopuksi olisi muistettava, että useat yhteisön tuottajat ovat sijoittautuneet EU:n syrjäisille maaseutualueille, jossa lohen tuotantoon suoraan ja välillisesti liittyvät työpaikat ovat erittäin tärkeitä paikallisyhteisöille. Nämä työpaikat todennäköisesti katoavat, jos yhteisön tuotannonalaa ei suojata alhaisin polkumyyntihinnoin Norjasta tulevalta tuonnilta. Jos taas toimenpiteet toteutetaan, yhteisön tuotannonalan tilanteen edellä esitetyn mukaisen paranemisen myötä työpaikkojen määrän voidaan odottaa lisääntyvän.
- (109) Koska muita yhteisön tuotannonalan etua koskevia huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 113–116 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

6.3. Etuyhteydettömien tuojien ja jalostajien (käyttäjien) etu

- (110) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen ja johdanto-osan 100 kappaleessa mainitun jatkotutkimuksen jälkeen, viljellyn lohen jalostajat esittivät useita väitteitä. Jatkotutkimuksen seurauksena tuojien ja jalostajien yhteistyö tutkimuksessa lisääntyi hieman. Menettelyn lopullisessa vaiheessa merkityksellisiä vastauksia antaneiden yritysten osuus on nyt noin 18 prosenttia kaikesta Norjasta tulevasta tuonnista tutkimusajanjaksolla ja noin 11 prosenttia kulutuksesta (vastaavat luvut alustavassa vaiheessa olivat 9 prosenttia ja 6 prosenttia).
- (111) Tuojat ja jalostajat (käyttäjät) olivat sitä mieltä, että arvotulli nostaisi niiden kustannuksia, alentaisi niiden myyntiä ja kannattavuutta ja saattaisi johtaa työpaikkojen menetykseen ja jopa toiminnan siirtämiseen muualle. Ne väittivät myös, että työllisyys on kalanjalostusalaalla huomattavasti korkeampi kuin kalanviljelyalalla, joka kuitenkin eräissä tapauksissa tarjoaa työmahdollisuuksia työttömyydestä kärsivillä alueilla. Jalostajat myös painottivat kuluttajien ja kauppiaiden tarvetta saada hyvälaatuisia viljeltyä lohta halpaan hintaan. Yleisesti ne kuitenkin pitivät vähimmäistuontihintaa parempana toimenpiteenä kuin arvotullia.
- (112) Lohen savustuksessa tai muunlaisessa jalostuksessa pääkustannukset aiheutuvat lohen hankinnasta ja työllistämisestä. Jatkotutkimuksen yhteydessä komissiolle on esitetty useissa tutkimuksissa tai huomautuksissa erilaisia lukuja työllisyydestä. Näillä tutkimuksilla ja huomautuksilla on vain vähän käyttöä tässä tutkimuksessa. Tältä osin on mainittava, että esitetyt tutkimukset koskevat muuta kuin tutkimusajanjaksoa, eivät täysin vastaa tarkasteltavana olevaa tuotetta ja niissä käytetään osittain eri parametreja, jotka eivät liity tähän tutkimukseen. Tästä syystä komissio teki myös tarkastuskäyntejä asianomaisissa järjestöissä. Kaikkien kerättyjen tietojen perusteella yhteisön lohenjalostusala työllistää tarkimman arvion mukaan suoraan noin 7 500 henkilöä.
- (113) Jatkotutkimuksen jälkeen todettiin, että viljellyn lohen osuus jalostajien kokonaiskustannuksista on noin 48–54 prosenttia ja palkkojen noin 6–12 prosenttia. Tavanomaisissa markkinaolosuhteissa (kun raaka-aineen hinta on kohtuullinen ja vähittäishinta hyvä) jalostajien toiminnastaan saama voitto on 5–12 prosenttia. Yhteistyössä toimineet jalostajat, jotka antoivat tietoja kannattavuudesta, vahvistivat tämän. Jatkotutkimuksen mukaan voitot voivat hyvinä aikoina olla jopa suuremmat. Jakeluketjun loppupäässä vähittäismyyjät voivat odottaa 6–11 prosentin voittomarginaalia.

- (114) Käyttäjäteollisuuden huolenaiheet ovat perusteltuja, sillä ne pelkäävät ehdotettujen toimenpiteiden vaikuttavan kustannuksiinsa kannattavuutta vähentävästi. Näissä olosuhteissa ja ehdotettu vähimmäistuontihinta huomioon ottaen vaikutukset käyttäjien kustannuksiin jäänevät kuitenkin pieniksi tai olemattomiksi.
- (115) Parhaassa tapauksessa markkinaolosuhteet säilyvät sellaisina kuin ne ovat nyt, eli hinnat pysyvät selvästi vähimmäistuontihintaa korkeampina. Tällöin vähimmäistuontihinta ei vaikuta mitenkään käyttäjien kustannuksiin. Jos tuonnin hinta on CIF yhteisön rajalla -tasolla vähintään vähimmäistuontihinnan suuruinen, tullia ei kanneta.
- (116) Pahimmassa tapauksessa käyttäjien raaka-ainekustannukset vahvistetaan toimenpiteiden toteuttamisen jälkeen vähimmäistuontihinnan tasolle, joka vastaa tuottajille tosiasiallisesti aiheutuneita kustannuksia ja kohtuullista voittoa tuotteen yhteisön markkinoille suuntautuvista toimituksista. Vaikka tilanne ei olekaan nykyisten markkinaolosuhteiden mukainen, tällaisessa tapauksessa ei voida sulkea pois sitä mahdollisuutta, että polkumyynnitulleilla olisi kielteinen vaikutus tuottajiin ja jalostajiin, koska mahdolliset tullit olisi maksettava heti tuontihetkellä tuontihinnan suuruudesta riippumatta. Tässä yhteydessä kuitenkin muistutetaan, että ehdotettu toimenpide on vähimmäistuontihinta, joka on pohjahinta, jonka tehtävänä on ainoastaan varmistaa, että yhteisön tuottajat voivat alhaisemman tullin säännön mukaisesti myydä lohensa yhteisössä hinnalla, joka kattaa niiden kustannukset ja mahdollistaa voittomarginaalin, jonka ne voisivat tavanomaisesti olettaa saavansa ilman polkumyynnillä tapahtuvaa tuontia. Tulli kannetaan vain mahdollisissa poikkeustapauksissa, kun norjalaisen tuonnin vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -hintaa jää alle vähimmäistuontihinnan, ja silloinkin vain tuontihinnan ja vähimmäistuontihinnan erotuksen suuruusena. Lisäksi lohimarkkinat toimivat kokonaisuudessaan terveen kilpailun mukaisesti aina tuotannosta lähtien kuluttajille tapahtuvaan toimitukseen saakka. Näissä olosuhteissa kustannukset näkyvät asianmukaisesti myyntihinnoissa jakeluketjun kaikissa vaiheissa. Käyttäjät voivat myös odottaa EU:n ja muiden kolmansien maiden hankintalähteiden lisääntyvän, kun markkinat ovat toipuneet vahingollisesta polkumyynnistä. Kun kaikki toimijat markkinoilla nauttivat terveen kilpailun ohjaamista markkinaolosuhteista, eri hankintalähteistä on saatavilla mahdollisimman laaja tuote- ja laatuvalikoima. Hintojen vahvistamisella markkinasignaalien mukaan pitäisi olla myönteinen vaikutus tuotanto- ja jakeluketjuihin, niin että hinnat ja kustannukset ovat vakaampia ja paremmin ennakoitavissa.
- (117) Jos toimenpiteitä ei toteuteta vaan norjalaisten vientihintojen sallitaan laskevan aiemmalle polkumyyntitasolle, käyttäjät voisivat hyötyä epäterveistä polkumyyntihinnoista jonkin aikaa. Markkinat eivät kuitenkaan enää kestä tällaista tilannetta. Lohen hinnat laskevat alle tuottajille yhteisön markkinoille toimittamisesta aiheutuvien kustannusten. Jos polkumyynnin sallitaan jatkuvan, noin 60 prosenttia yhteisön kulutuksesta kattava norjalainen tuonti estää viennin muista kuin polkumyyntiä harjoittavista kolmansista maista. Käyttäjille ei jää vaihtoehtoisten hankintojen ja laadun varaa. Se, että hintoja ei vahvisteta markkinasignaalien mukaan, johtaa hintojen epävakauteen ja vaikuttaa kielteisesti kuluttajille myytävään lopputuotteeseen. Tämä voi lopulta vaikuttaa jalostajien kannattavuuteen.
- (118) Tästä syystä vähimmäistuontihinnan käyttöönotto vaikuttaa vain vähän tuojien ja jalostajien kustannuksiin. Jos markkinahinnat pysyvät vähimmäistuontihintaa

korkeampina, tällä ei ole mitään taloudellista vaikutusta. Toisaalta katsotaan, että tällaiset markkinaolosuhteet myös estävät mahdolliset toimintojen uudelleensijoitukset, koska jalostetun lohien tuontitullit ovat korkeat. Tästä syystä yhteisön jalostusteollisuuden raaka-aineen hankintamahdollisuudet lienevät edelleen riittävät.

- (119) Kuten johdanto-osan 140 kappaleessa todetaan, komissio seuraa viljellyn lohien markkinoiden kehitystä yhteisössä. Jos seurannassa saadaan alustavaa näyttöä, jonka mukaan voimassa oleva toimenpide ei enää ole tarpeen tai riittävä vahingollisen polkumyynnin torjumiseksi, komissio voi harkita tarkastelun vireillepanoa perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti ja suorittaa tutkimuksen nopeasti. Näin komissio voi reagoida nopeasti, jos markkinahinnat laskevat pitemmäksi aikaa vähimmäistuontihintaa alhaisemmiksi.
- (120) Työllisyyden määrästä tulevaisuudessa on käyty keskustelua asianomaisten osapuolten kanssa. Samoin kuin toimenpiteiden kustannusvaikutusten suhteen, Norjasta polkumyynnillä tulevan lohituonnin vastaisten toimenpiteiden vaikutuksen alan työllisyyteen uskotaan näytön mukaan olevan pienen.
- (121) Jatkotutkimus vahvisti, että vähimmäistuontihinta ehdotetulla tasolla on tarkoituksenmukaisin toimenpide (ks. johdanto-osan 128 kappale). Sen vuoksi katsotaan, että tuojille/jalostajille/käyttäjille mahdollisesti aiheutuvat kielteiset vaikutukset eivät vähimmäistuontihintaa sovellettaessa ole suurempia kuin yhteisön tuottajille polkumyynnin vastaisista toimenpiteistä odotettavissa olevat hyödyt ja että toteutettavat toimenpiteet ovat mahdollisimman vähäisiä, mutta kuitenkin sellaiset, mitä tarvitaan aiheutuneen vakavan vahingon korjaamiseksi ja sen estämiseksi, että yhteisön tuotannonalan tilanne heikkenisi entisestään. Lisäksi olisi huomattava, että erillisiä hankintalähteitä on olemassa muissa kolmansissa maissa.
- (122) Koska muita etuyhteydettömien tuojien ja jalostajien (käyttäjien) etua koskevia huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 128 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

6.4. Norjalaisiin tuottajiin/tuojiiin etuyhteydessä olevien EY:n smoltin ja rehun tuottajien, tavarantoimittajien ja tuottajien etu

- (123) Koska muita norjalaisiin tuottajiin/tuojiiin etuyhteydessä olevien EY:n smoltin ja rehun tuottajien, tavarantoimittajien ja tuottajien etua koskevia merkittäviä huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 117–121 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

6.5. Kuluttajien etu

- (124) Koska tarkasteltavana oleva tuote on kulutustavara, komissio ilmoitti eri kuluttajajärjestöille tutkimuksen vireillepanosta. Yksi osapuoli vastasi, että lohien terveellisyys on laajasti tunnustettu seikka ja että hinnan keinotekoinen korottaminen vaikeuttaisi kuluttajan mahdollisuuksia tehdä ravitsemuksellisesti hyviä valintoja. Huolta kannettiin myös siitä, että mahdollinen hintojennousu tekisi viljellystä lohesta liian kalliin ja tukahduttaisi markkinoiden kasvun jäsenvaltioissa, joiden bruttokansantuote (BKT) on keskimääräistä alempi.

- (125) Todettiin, että jos polkumyynnin vastaiset toimenpiteet toteutetaan, talouden toimijoilla on edelleen mahdollisuudet tuoda tuotetta rajattomia määriä hyvän kauppataivan mukaisin hinnoin. Koska tilalta lähtevän kokonaisen kalan hinnan ja jalostettujen lohituotteiden vähittäishinnan väliset marginaalit ovat suuret, toimenpiteillä ei katsota olevan merkittävää vaikutusta vähittäishintoihin, koska hinnankorotukset eivät todennäköisesti siirry kokonaisuudessaan, jos lainkaan, kuluttajille. Jos markkinahinnat pysyvät vähimmäistuontihintaa korkeampina, tällä ei ole itse asiassa mitään vaikutusta. Kuluttajien kannalta vaikutukset jäävät pahimmassakin tapauksessa hyvin pieniksi. Lisäksi tappiollisia hintatasoja ei luultavasti voida jatkaa keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä. Tällä perusteella polkumyynnin vastaisilla toimenpiteillä ei uskota olevan merkittäviä kielteisiä seurauksia kuluttajille.

6.6. Yhteisön etua koskevat päätelmät

- (126) Väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa tehty päätelmä ja eri osapuolten esittämät huomautukset sekä jatkotutkimuksen tulokset huomioon ottaen päätellään, ettei ole pakottavia syitä olla ottamatta käyttöön Norjasta peräisin olevan viljellyn lohien polkumyynnillä tapahtuvaa tuontia koskevia lopullisia polkumyyntitoimenpiteitä. Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 131 kappaleessa esitetyt päätelmät voidaan siis vahvistaa.

7. Lopulliset polkumyynnin vastaiset toimenpiteet

7.1. Lopullisten toimenpiteiden laji

- (127) Polkumyyntiä, vahinkoa, syy-yhteyttä ja yhteisön etua koskevat lopulliset päätelmät huomioon ottaen olisi otettava käyttöön polkumyynnin vastaiset toimenpiteet, jotta polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista ei aiheutuisi yhteisön tuotannonalalle enää enempää vahinkoa. Huomioon on otettu todetut polkumyyntimarginaalit sekä yhteisön tuotannonalalle aiheutuvan vahingon poistamiseksi tarvittavat tullin määrät. Kaikkien vahinkomarginaalien todettiin ylittävän 2,0 prosenttia, eikä niitä siksi voitu pitää vähimmäistasoisina. Keskimääräisen painotetun vahinkomarginaalin, joka jäi alle keskimääräisen painotetun polkumyyntimarginaalin, todettiin olevan 14,6 prosenttia.
- (128) Tämän muutosasetuksen perusteena olevien tosiasioiden ilmoittamisen jälkeen jotkut asianomaiset osapuolet kuitenkin nimenomaisesti vastustivat arvotullia ja pitivät vähimmäistuontihinnan käyttöönottoa hyvänä ratkaisuna. Tästä syystä ja saatujen huomautusten sekä jatkotutkimuksen päätelmien perusteella sopivaksi toimenpiteen lajiksi vahvistetaan vähimmäistuontihinta.

7.2. Vahingon korjaava taso

- (129) Perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti lopullinen tulli on vahvistettava polkumyynti- tai vahinkomarginaalin tasolle riippuen siitä, kumpi on alhaisempi. Säännön noudattamiseksi vahvistettiin vahinkoa aiheuttamaton vähimmäistuontihinta. Menetelmän tarkistamiseksi laskettiin normaaliarvon perusteella myös yrityskohtaiset vähimmäistuontihinnat ilman polkumyyntiä, jotka mukautettiin vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohintaan. Näitä verrattiin vahinkoa aiheuttamattomaan vähimmäistuontihintaan, joka laskettiin johdanto-osan 131 kappaleessa vahvistettua menettelyä noudattaen. Vahinkoa aiheuttamattoman vähimmäistuontihinnan todettiin

kaikissa tapauksissa olevan alhaisempi kuin vähimmäistuontihinta ilman polkumyyntiä.

- (130) Laskettaessa vähimmäistuontihintaa ilman polkumyyntiä Norjan kruunut oli muunnettava euroiksi. Alustavassa vaiheessa komissio käytti muuntamiseen kolmen vuoden keskimääräistä valuuttakurssia. Useat yritykset väittivät, että muuntamiseen olisi käytettävä tutkimusajanjakson valuuttakurssia. Tähän väitteeseen komissio vastaa jälleen, että lohen keskimääräinen tuotantoaika on kolme vuotta. Koska useat normaaliarvoon sisällytetyt merkittävät kustannukset aiheutuvat tällä tuotantoajalla, komissio pitää kolmen vuoden keskimääräisiä kurssia sopivina laskettaessa vähimmäistuontihintaa ilman polkumyyntiä. Tästä syystä vaatimus hylätään.
- (131) Jatkotutkimuksen tulokset oli otettava huomioon vahingollisen polkumyynnin vaikutusten poistamiseen tarvittavaa vahinkoa aiheuttamatonta hintaa määritettäessä. Vahingollisen polkumyynnin vaikutukset poistavan tullin määrää laskettaessa katsottiin, että toimenpiteiden olisi oltava sellaisia, että yhteisön tuotannonala voisi niiden ansiosta kattaa tuotantokustannuksensa ja saada sellaisen kokonaismyyntivoiton (ennen veroja), joka voitaisiin kohtuudella saada kyseisellä tuotannonalalla myydessä samankaltaista tuotetta yhteisön markkinoilla tavanomaisissa kilpailuolosuhteissa eli ilman polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta. Tämän perusteella yhteisön tuotannonalalle laskettiin samankaltaisen tuotteen vahinkoa aiheuttamaton hinta. Vahinkoa aiheuttamaton hinta saatiin lisäämällä voittomarginaali (8 prosenttia liikevaihdosta) tuotantokustannuksiin. Tuotantokustannukset ristiintarkastettiin siten, että perusteeksi otettiin otokseen valitun yhteisön tuotannonalan keskimääräinen yksikkömyyntihinta tutkimusajanjaksolla (2,77 euroa/kg) ja keskimääräinen tappio (5 prosenttia). Kahdeksan prosentin voittomarginaali vahvistettiin vuonna 2001 saadun voiton perusteella (ks. taulukko 3), ja se on ehdoton vähimmäisarvo, jonka yhteisön tuotannonalan voidaan odottaa saavuttavan ilman vahingollista polkumyyntiä.
- (132) Viljeltyä lohta pidetään yleisesti kaupan eri esittämismuodoissa (perattuina, päineen; perattuina, päät poistettu; kokonaisina kalafileinä; muina fileinä tai fileepaloina). Tästä syystä kaikille esittämismuodoille oli vahvistettava vahinkoa aiheuttamaton vähimmäistuontihinta, jotta se sisältää valmistuksesta aiheutuneet lisäkustannukset. Tältä osin eri vähimmäistuontihinnat perustuvat tämän tutkimuksen päätelmiin. Ne on pääosin saatu muuntokertoimilla, jotka ovat neuvoston asetuksessa (EY) N:o 772/1999⁵ ja joita on myös käytetty tässä tutkimuksessa. Kokonaisten kalafileiden ja paloitetujen fileiden osalta otettiin huomioon jalostuskustannukset.
- (133) Jos tuonnin hinta on CIF yhteisön rajalla -tasolla vähintään vahvistetun vähimmäistuontihinnan suuruinen, tullia ei kanneta. Jos tuonnin hinnat ovat alhaisemmat, tosiasiallisen hinnan ja vahvistetun vähimmäistuontihinnan ero on maksettava. Koska vähimmäistuontihintaan tai sitä kalliimmalla tapahtuva tuonti Norjasta poistaa vahingollisen polkumyynnin vaikutukset, vähimmäistuontihintaa on aiheellista soveltaa kaikkeen Norjasta tulevaan tuontiin lukuun ottamatta yhtä yritystä, jonka polkumyyntimarginaalin todettiin johdanto-osan 33 kappaleessa esitetyn mukaisesti olevan alle vähimmäistason.

⁵ EYVL L 101, 16.4.1999, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 321/2003 (EUVL L 47, 21.2.2003, s. 3).

8. Väliaikaisen tullin lopullinen kantaminen

- (134) Koska vientiä harjoittavien norjalaistuottajien osalta todetut polkumyymtimarginaalit ovat korkeat ja yhteisön tuotannonalalle aiheutunut vahinko on merkittävä, katsotaan tarpeelliseksi kantaa lopullisesti väliaikaista tullia koskevalla asetuksella, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1010/2005, käyttöön otettujen väliaikaisten polkumyymtitullien vakuutena olevat määrät käyttöön otettavien lopullisten tullien suuruusina. Mikäli lopulliset tullit ovat alhaisemmat kuin väliaikaiset tullit, vain lopullisia tulleja vastaavat vakuutena olevat määrät kannetaan lopullisesti.
- (135) Komission asetuksella (EY) N:o 628/2005 käyttöön otetut väliaikaiset polkumyymtitullit, jotka olivat 6,8–24,5 prosentin arvotulleja tuontitavaroiden osalta ja joita sovellettiin 27 päivästä huhtikuuta 2005 4 päivään heinäkuuta 2005, kuitenkin vapautetaan. Arvotullin kantaminen olisi suhteetonta vahingollisen polkumyynnin poistamiseksi, koska markkinahinnat olivat tänä aikana huomattavasti korkeammat kuin vähimmäistuontihinta, joka vahvistettiin täysin uusille markkinoille, joiden kehitystä ei voitu arvioida. Määrät, jotka ovat väliaikaisen tullin vakuutena Norjasta peräisin olevan viljellyn lohen tuontia koskevan komission asetuksen (EY) N:o 1010/2005⁶ nojalla, kannetaan lopullisesti ottaen huomioon lopullisesti käyttöön otettu vähimmäistuontihinta. Määrät, jotka ovat lopullisen tullin ylittävät väliaikaisen tullin vakuutena Norjasta peräisin olevan viljellyn lohen tuontia koskevan komission asetuksen (EY) N:o 1010/2005 nojalla ja jotka ylittävät lopullisen tullin, vapautetaan.

9. Vähimmäistuontihinnan täytäntöönpanokelpoisuus

- (136) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen esitettiin, että vähimmäistuontihinta saattaa olla vaikeampi pannaan täytäntöön ja johtaa tullausarvon virheellisen ilmoittamisen lisääntymiseen enemmän kuin muut toimenpidelajit. Sen perusteella, että joitakin merkkejä löytyikin siitä, että vähimmäistuontihintaa on kierretty sen jälkeen, kun se otettiin käyttöön 1 päivänä heinäkuuta 2005, ja että tällä alalla on olemassa mahdollisuus korvaaviin järjestelyihin, on tarpeen ottaa käyttöön kaksinkertainen toimenpidejärjestelmä. Kaksinkertaisen järjestelmän muodostavat vähimmäistuontihinta (katso johdanto-osan 129–133 kappaleet) ja kiinteämääräinen tulli. Perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti kiinteämääräinen tulli laskettiin keskimääräisen painotetun vahinkomarginaalin perusteella, koska se oli alhaisempi kuin keskimääräinen painotettu polkumyymtimarginaali. Vähimmäistuontihinnan tosiasiallisen noudattamisen varmistamiseksi tuojille olisi tehtävä selväksi, että liiketoimista kannetaan kiinteämääräinen tulli takautuvasti, jos tuonnin jälkeisessä tarkistuksessa todetaan, että i) vapaasti yhteisön rajalla -nettohinta, jonka ensimmäinen riippumaton asiakas yhteisössä on tosiasiallisesti maksanut, jäljempänä 'tuonnin jälkeinen hinta', on alhaisempi kuin tulli-ilmoituksen mukainen vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohinta, ja ii) tuonnin jälkeinen hinta on alhaisempi kuin vähimmäistuontihinta, jollei kiinteämääräinen tulli yhdessä tuonnin jälkeisen hinnan kanssa johda määrään (tosiasiallisesti maksettu hinta ja kiinteämääräinen tulli yhteenlaskettuina), joka jää alhaisemmaksi kuin vähimmäistuontihinta Tällöin kannetaan vähimmäistuontihinnan ja tuonnin jälkeisen hinnan erotuksen suuruinen tulli. Tulliviranomaisten on ilmoitettava komissiolle aina, jos merkkejä virheellistä ilmoituksista todetaan.

⁶ EUVL L 170, 1.7.2005, s. 32.

- (137) Tämän perusteella ja ottaakseen huomioon esitetyt huolenaiheet komissio aikoo ottaa käyttöön kolme erityistä pilaria, joilla varmistetaan, että toimenpiteet säilyvät merkityksellisinä ja että niitä noudatetaan täysimääräisesti. Ensinnä viitataan yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annettuun neuvoston asetukseen (ETY) N:o 2913/92⁷, muun muassa sen 78 artiklaan, jonka mukaan tulliviranomaiset voivat tarkastaa kyseisten tavaroiden tuontia tai vientiä taikka näihin tavaroihin myöhemmin kohdistettavia kaupallisia toimia koskevat kaupalliset asiakirjat ja tiedot. Nämä tarkastukset voidaan suorittaa tavaranhaltijan tiloissa, ammattitoiminnan harjoittajana suoraan tai välillisesti mainituissa toimissa osallisena olevan henkilön tiloissa taikka muun mainittuja asiakirjoja ja tietoja ammattitoimintaansa varten hallussaan pitävän henkilön tiloissa. Tulliviranomaiset voivat myös tarkastaa tavarat.
- (138) Toiseksi, parhaan mahdollisen suojan saamiseksi toimenpiteiden absorptiolta erityisesti etuyhteydessä olevien yritysten välillä, yhteisön toimielimet ilmoittavat aikomuksestaan panna välittömästi vireille perusasetuksen 12 artiklan 1 kohdan mukaisen tarkastelun ja velvoittaa tuonnin kirjaamisen perusasetuksen 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti, jos tällaisista käytänteistä saadaan näyttöä.
- (139) Yhteisön toimielimet käyttävät muun muassa kansallisten tulliviranomaisten antamia tuonnin valvontatietoja ja jäsenvaltioiden perusasetuksen 14 artiklan 6 kohdan mukaisesti antamia tietoja.
- (140) Lopuksi komissio seuraa viljellyn lohen markkinoiden kehitystä yhteisössä. Jos seurannassa saadaan alustavaa näyttöä, jonka mukaan voimassa oleva toimenpide ei enää ole tarpeen tai riittävä vahingollisen polkumyynnin torjumiseksi, komissio voi harkita tarkastelun vireillepanoa perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti ja suorittaa tutkimuksen nopeasti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen polkumyyntitulli, jota sovelletaan tuotaessa Norjasta peräisin olevaa viljeltyä lohta (muuta kuin luonnonlohta), joka voi olla fileinä, tuore, jäähdytetty tai jäädytetty ja joka luokitellaan CN-koodeihin ex 0302 12 00, ex 0303 11 00, ex 0303 19 00, ex 0303 22 00, ex 0304 10 13 ja ex 0304 20 13, jäljempänä 'viljelty lohi'.
2. Luonnonlohesta ei kanneta lopullista polkumyyntitullia. Tässä asetuksessa luonnonlohella tarkoitetaan lohta, jonka osalta vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevan tulli-ilmoituksen vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset katsovat, että asianomaisten osapuolten toimittamien asiaa koskevien asiakirjojen perusteella lohi on pyydetty merellä, kun kyseessä on merilohi tai Tyynenmeren lohi, tai joessa, kun kyseessä on tonavanjokinieriä.

⁷ EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 648/2005 (EUVL L 117, 4.5.2005, s. 13).

3. Nordlaks Oppdrett AS:n osalta sovellettava lopullinen polkumyyntitulli on seuraava:

Yritys	Lopullinen tulli	Taric-lisäkoodi
Nordlaks Oppdrett AS, Boks 224, 8455 Stokmarknes, Norja	0,0 %	A707

4. Kaikkien muiden yritysten osalta (Taric-lisäkoodi A999) lopullisen polkumyyntitullin määrä on 5 kohdassa vahvistetun vähimmäistuontihinnan ja vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohinnan välinen erotus, jos jälkimmäinen on alhaisempi kuin edellinen. Tullia ei kanneta, jos vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohinta on yhtä suuri tai suurempi kuin vastaava 5 kohdassa vahvistettu vähimmäistuontihinta.
5. Edellä olevan 4 kohdan soveltamiseksi sovelletaan jäljempänä olevan taulukon sarakkeessa 2 vahvistettua vähimmäistuontihintaa. Jos tuonnin jälkeisessä tarkistuksessa todetaan, että ensimmäisen yhteisössä sijaitsevan riippumattoman asiakkaan maksama yhteisön rajalla -nettohinta, jäljempänä 'tuonnin jälkeinen hinta', on alhaisempi kuin tulli-ilmoituksen mukainen vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohinta ja tuonnin jälkeinen hinta on alhaisempi kuin vähimmäistuontihinta, sovelletaan jäljempänä olevan taulukon sarakkeessa 3 vahvistettua kiinteämääräistä polkumyyntitullia, jollei sarakkeessa 3 vahvistettu kiinteämääräinen tulli yhdessä tuonnin jälkeisen hinnan kanssa johda määrään (tosiasiallisesti maksettu hinta ja kiinteämääräinen tulli yhteenlaskettuina), joka jää alhaisemmaksi kuin jäljempänä olevan taulukon sarakkeessa 2 vahvistettu vähimmäistuontihinta. Tällöin kannetaan jäljempänä olevan taulukon sarakkeessa 2 vahvistetun vähimmäistuontihinnan ja tuonnin jälkeisen hinnan erotuksen suuruinen tulli. Kun kiinteämääräinen polkumyyntitulli kannetaan takautuvasti, siitä vähennetään mahdollisesti aiemmin maksetut polkumyyntitullit vähimmäistuontihinnan perusteella laskettuna.

Viljellyn lohien esittämismuoto	Vähimmäistuonti-hinta euroa/kg (tuotteen nettopaino)	Tulli euroa/kg (tuotteen nettopaino)	Taric-koodi
Kokonainen kala, tuore, jähdytetty tai jäädytetty	2,80	0,40	0302 12 00 12, 0302 12 00 33, 0302 12 00 93, 0303 11 00 93, 0303 19 00 93, 0303 22 00 12, 0303 22 00 83
Perattuna, päineen, tuoreena, jähdytettynä tai jäädytettynä	3,11	0,45	0302 12 00 13, 0302 12 00 34, 0302 12 00 94, 0303 11 00 94, 0303 19 00 94, 0303 22 00 13, 0303 22 00 84
Muut (mukaan luettuna perattuna, päät poistettu) tuoreena, jähdytettynä tai jäädytettynä	3,49	0,50	0302 12 00 15, 0302 12 00 36, 0302 12 00 96, 0303 11 00 18, 0303 11 00 96, 0303 19 00 18, 0303 19 00 96, 0303 22 00 15, 0303 22 00 86
Kokonaiset kalafileet ja paloitetut fileet, jotka painavat kukin enemmän kuin 300 g, tuoreena, jähdytettynä tai jäädytettynä	5,01	0,73	0304 10 13 13, 0304 10 13 94, 0304 20 13 13, 0304 20 13 94
Kokonaiset kalafileet ja paloitetut fileet, jotka painavat kukin enintään 300 g, tuoreena, jähdytettynä tai jäädytettynä	6,40	0,93	0304 10 13 14, 0304 10 13 95, 0304 20 13 14, 0304 20 13 95
Muut kokonaiset kalafileet ja paloitetut fileet, jotka painavat kukin enintään 300 g, tuoreena, jähdytettynä tai jäädytettynä	7,73	1,12	0304 10 13 15, 0304 10 13 96, 0304 20 13 15, 0304 20 13 96

6. Jos tavarat ovat vahingoittuneet ennen niiden luovutusta vapaaseen liikkeeseen, mistä syystä niistä tosiasiallisesti maksettua tai maksettavaa hintaa on suhteutettu

tullausarvon määrittämiseksi komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93⁸ 145 artiklan mukaisesti, polkumyöntitullia, joka lasketaan edellä olevan 4 ja 5 kohdan perusteella, alennetaan prosenttimäärällä, joka vastaa tosiasiallisesti maksetun tai maksettavan hinnan suhteutusta.

7. Jollei toisin säädetä, sovelletaan voimassa olevia tulleja koskevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

Vapautetaan määrät, jotka ovat väliaikaisen tullin vakuutena komission asetuksen (EY) N:o 628/2005 nojalla ennen Norjasta peräisin olevan viljellyn lohien tuontia koskevan komission asetuksen (EY) N:o 1010/2005 voimaantuloa.

Kannetaan lopullisesti määrät, jotka ovat väliaikaisen tullin vakuutena Norjasta peräisin olevan viljellyn lohien tuontia koskevan komission asetuksen (EY) N:o 1010/2005 nojalla, seuraavia sääntöjä noudattaen:

- a) lopullisen tasoitustullin ylittävät vakuutena olevat määrät vapautetaan,
- b) jos lopulliset tullit ovat korkeammat kuin väliaikaiset tullit, vain väliaikaisia tulleja vastaavat vakuutena olevat määrät kannetaan lopullisesti.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

*Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja*

⁸ EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 883/2005 (EUVL L 148, 11.6.2005, s. 5).